Rada
Unii Europejskiej

PUBLIC

Bruksela, 8 grudnia 2023 r.,
(OR. en)

13573/23
ADD 2

Międzyinstytucjonalny numer referencyjny:
2023/0337 (NLE)
2023/0338 (NLE)

LIMITE

ACP 89
WTO 145
COAFR 328
RELEX 1106

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy:	Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską, z jednej strony, a Republiką Kenii, będącą członkiem Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej, z drugiej strony

ZAŁĄCZNIK III(a)

PUBLIC

MATRYCA ROZWOJU EAC W RAMACH UPG – 11 WRZEŚNIA 2015 r.

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
Północny korytarz nr 1 (Mombasa – Malaba – Katuna)	Rozbudowa portu w Mombasie (MPDP)	Kenia	Burundi, Uganda, Rwanda i Tanzania	Zakończono studia wykonalności i projekty wykonawcze; dostępne jest finansowanie dla trwającego obecnie pierwszego etapu projektu oraz dla etapu 2 projektu	1 375,00			—	885,00	690,00	5 lat	Modernizacja infrastruktury portu, aby umożliwić większym statkom zawijanie do portu i zwiększenie handlu – obejmuje budowę nowego terminala kontenerowego nabrzeża nr 23 za kwotę 300 mln USD. Przekształcenie tradycyjnych nabrzeży ładunkowych nr 11–14 w terminale kontenerowe za kwotę 73 mln USD. Przeniesienie terminala naftowego Kipevu za kwotę 152 mln USD. Rozbudowa wolnego portu Dongo Kundu za kwotę 300 mln USD. Pogłębienie kanału za kwotę 60 mln USD.

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Port Voi Dry	Kenia	Burundi, Uganda, Rwanda i Tanzania	Studium wykonalności zostało przeprowadzone	104,00					81,12	4 lata	Odciążenie portu w Mombasie i regionalnego punktu tranzytowego. Dostępnych jest 97 akrów gruntu.
	Rozbudowa węzła dla kontenerowców	Tanzania/Zanzibar	Kenia, Uganda	Zakończono studium projektu	212,00						5 lat	Umożliwienie łatwiejszego przeładunku i sprawnych połączeń wzdłuż wybrzeży Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej oraz w portach kontenerowych przeznaczenia na lądzie.
	Rozbudowa portu Kisumu i innych portów Jeziora Wiktorii											
	Rozbudowa nowych korytarzy transportowych z Lamu do Etiopii i Sudanu Południowego	Kenia	Kenia, Rwanda, Uganda, Tanzania i Burundi	Rozpoczęto	22 000,00			30,00	21 170,00		5 lat	Rozbudowa portu w Lamu, sieci dróg, 3 międzynarodowych portów lotniczych, rafinerii ropy naftowej, rurociągów i 3 miast-ośrodków w celu stworzenia wydajnego transportu kolejowego łączącego port Lamu z Sudanem Południowym i Etiopią.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Poszerzenie basenu portu i budowa terminala kontenerowego w porcie Bużumbura	Burundi	Burundi, Tanzania i Rwanda	Ukończono studia wykonalności	19,00	—	—	—	19,00	14,82		Projekt ten umożliwi budowę falochronu w miejscu wejścia do portu Bużumbura i odnowienie terminalu naftowego.
	Budowa stoczni w porcie Bużumbura	Burundi	Kenia, Tanzania, Uganda, Rwanda	Dostępne są prowadzone obecnie studia wykonalności (w ramach planu strategicznego portu)	7,00	—	—	—	7,00	5,46		Modernizacja urządzeń obsługi, budowa magazynu, rozbudowa doków, budowa nowej siedziby władz portowych. Koszty jeszcze nie zostały ustalone. Odnowienie floty, budowa nowych statków, poprawa bezpieczeństwa żeglugi.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Budowa portu Bukasa i powiązanych z nim statków w celu stworzenia połączenia z portem Mwanza w Tanzanii	Uganda	Uganda i Tanzania	Zostanie przeprowadzone studium wykonalności	300,00	—	—	—	300,00	234,00	5 lat	Działania te pozwolą na stworzenie łatwego dostępu oraz połączeń do Tanzanii.
	Ustanowienie składów kontenerowych poza dokami w Mombasie i Dar es Salaam	Rwanda	Rwanda, Burundi, Kenia, Uganda i Tanzania	Ukończono studia wykonalności zarówno w odniesieniu do Mombasy, jak i Dar. W Mombasie proces nabycia gruntów znajduje się na końcowym etapie, natomiast w Dar es Salaam jeszcze go nie rozpoczęto.	34,00	—	WB i TMEA	—	34,00	26,52	7 lat	Rząd Rwandy wdraża ten projekt jako część projektu zintegrowanej infrastruktury logistycznej mającego na celu przekształcenie łańcucha logistyki prowadzącego z portów do zaplecza lądowego; zmniejszenie kosztów i usprawnienie funkcjonowania.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Budowa nowego portu w Mwambani Bay Tanga i linii kolejowej Musoma	Tanzania	Tanzania, Uganda	Studium wykonalności zostało zakończone w listopadzie 2012 r. Po nieudanej próbie przeprowadzenia konkurencyjnej międzynarodowej procedury przetargowej dotyczącej zaprojektowania, budowy, finansowania (DBF) w dniu 27 stycznia 2015 r. postanowiono, że projekt będzie realizowany w dwóch etapach, zaczynając od projektów wykonawczych niezależnie od prac budowlanych. Zakres zadań w odniesieniu do projektu ma zostać ogłoszony w sierpniu 2015 r.	500,00	—	—	—	500,00	390,00	3 lata	Ten projekt kolejowy jest częścią projektu Tanga (Mwambani) – Arusha – Musoma – New Kampala Railway and Maritime project, który również ma wymiar morski, jako że prowadzi do budowy nowych portów o wysokiej przepustowości w Mwambani – Tanga, Musomie i Kampali. Linia połączy korytarz rozwojowy Tanga z trasą międzynarodową i zwiększy możliwości w zakresie handlu transgranicznego z sąsiednimi państwami. Linia kolejowa będzie wykorzystywana do transportu produktów rolnictwa i leśnictwa, sody bezwodnej, fosforanów i innych produktów mineralnych na odpowiednie rynki. Projekt umożliwi również korzystanie z ogromnych złoży niklu, które odkryto w Dutwie, około 100 km na wschód od Mwanzy, i ogromnych złoży sody kalcynowanej położonych niedaleko jeziora Natron.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Budowa rurociągu naftowego z Kigali do Bużumbury	Burundi	Rwanda i Burundi	Nie rozpoczęto	—	—	—	—	—	—		Nie rozpoczęto prac nad studiami wykonalności ani prac budowlanych. Koszty zostaną ustalone w ramach studium wykonalności. BAD przyjął wsparcie finansowe w ramach EAC (579 368 USD).
	Budowa równoległego rurociągu z Nairobi do Eldoret w celu zwiększenia wydajności pomp	Kenia	Kenia, Uganda, Rwanda i Burundi	Ukończono studium wykonalności	194,74	—	—	—	194,74	151,90	5 lat	Instalacja rurociągu naftowego o średnicy 14 cali prowadzącego z Nairobi do Eldoret.
	Rozbudowa rurociągu naftowego Kenia–Uganda (KUPPE)	Kenia	Kenia i Uganda	Rozpoczęto przygotowanie koncepcji projektu / wszczęto procedurę zamówień publicznych	144,94	—	—	—	144,94	113,05	5 lat	Budowa rurociągu naftowego Eldoret – Malaba – Kampala w celu zapewnienia bezpieczeństwa i dostawy produktów ropopochodnych do Ugandy, instalacja rurociągu naftowego o średnicy 10 cali wykonana przez oba kraje.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
Środkowy korytarz nr 2 (Dar es Salaam – Dodoma – Isaka – Mutukula – Masaka)	Rozbudowa dworca towarowego Kisarawe (KFS)	Tanzania	Tanzania, Uganda, Rwanda i Burundi	TPA jest w trakcie nabywania 1 760 akrów gruntu do celów projektu. Umowa dotycząca przeprowadzenia studium wykonalności została podpisana w dniu 17 września 2014 r.; firma konsultingowa jest obecnie na etapie pośrednim opracowania studium; ukończenie studium wykonalności planowane jest na koniec września 2015 r.	120,00	—	—	—	120,00	93,60	5 lat	Projekt ten zwiększy wydajność portu w Dar es Salaam do odniesieniu do obsługi ruchu w Tanzanii i państwach sąsiadujących: Burundi, Rwandzie i Ugandzie.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Budowa linii kolejowej o standardowej szerokości toru na odcinku Dar es Salaam – Isaka – Kigali/Keza – Gitega – Musongati (1 670 km)	Tanzania, Burundi i Rwanda	Tanzania, Burundi i Rwanda	Studium wykonalności dotyczące budowy linii kolejowej o standardowej szerokości toru na trasie: Isaka – Kigali / Keza – Gitega – Musongati zostało ukończone w ramach finansowania AfDB (2,80 mln USD). Studium wykonalności dotyczące modernizacji linii Dar – Isaka do standardowej szerokości toru zostało ukończone przez BNSF w ramach wspólnego finansowania USTDA i BNSF (0,9 mln USD). Szczegółowa analiza prac inżynieryjnych w odniesieniu do całości linii kolejowej (na trasie: Dar es Salaam – Isaka – Kigali / Keza – Gitega – Musongati) została zakończona w listopadzie 2014 r. w ramach finansowania AfDB (8,9 mln USD). Projekt był koordynowany przez sekretariat pod przewodnictwem Tanzanii, którego siedziba znajdowała się w Rwandzie.	5 580,00	—	—	—	5 580,00	4 352,40	8 lat	

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
				Przeprowadzono nabór na doradcę transakcji (CPSC) do którego obowiązków należało wprowadzenie projektu do partnerstw publiczno-prywatnych i udzielenie pomocy w negocjacjach finansowych. Zaproszenie do wyrażenia zainteresowania w lipcu 2015 r.							
	Modernizacja drogi Mutukula – Kyaka – Bugene – Kasulo do standardu nawierzchni bitumowej (277 km)	Tanzania	Tanzania, Burundi, Rwanda i Uganda		124,00	—	—	—	124,00	96,72	5 lat	Wniosek o finansowanie dotyczy tylko 124 km.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Rozbudowa nabrzeży 13 i 14 w porcie Dar es Salaam	Tanzania	Burundi, Rwanda i Uganda	Przeprowadzono nabór na doradcę transakcji (CPSC) do którego obowiązków należało wprowadzenie projektu do partnerstw publiczno-prywatnych i udzielenie pomocy w negocjacjach finansowych. Zaproszenie do wyrażenia zainteresowania w lipcu 2015 r.	400,00	—	—	—	400,00	312,00	3 lata	Oszacowane koszty obejmują koszt budowy i zamówienie sprzętu.
	Modernizacja portów Mwanza South, Kigoma i Kasanga	Tanzania	Tanzania, Kenia, Uganda, Rwanda i Burundi	Studium wykonalności dotyczące modernizacji portu Mwanza rozpoczęto w sierpniu 2014 r.; prowadzone jest ono przez firmę konsultingową Royal Haskoning i zostanie ukończone w marcu 2015 r. Prace modernizacyjne mają rozpocząć się po ukończeniu studium.	400,00	—	—	—	400,00	312,00	5 lat	

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Modernizacja drogi Mpanda – Uvinza – Kanyani (252 km) Ta część drogi stanowi fragment korytarza zachodniego, a mianowicie trasy: Tunduma – Sumbawanga – Mpanda – Kigoma – Nyakanazi (1 286 km). Działalność gospodarcza wzdłuż tej trasy obejmuje rolnictwo, turystykę, górnictwo, prace stolarskie, rybołówstwo oraz jubilerstwo. Część głównego korytarza zachodniego Tanzanii, otwierająca się na zachodnią i centralną Tanzanię oraz łącząca państwa EAC oraz regiony COMESA. Stanowi ona ważne połączenie z TANZAM w Tundumie oraz z korytarzami centralnymi w Nyakanazi.	Tanzania	EAC-SADC-COMESA	Otwarto przetarg na odcinek drogi wynoszący łącznie 50 km od Mpanda-Mishamo (fragment Mpanda-Usiumbili (35 km)) finansowany ze środków rządu Tanzanii. Brakującym fragmentem, który wymaga finansowania, jest odcinek Usimbili – Mishamo – Uvinza – Kanyani o długości 267 km. Zakończono studium wykonalności i projekt wykonawczy przeprowadzone przez rząd Tanzanii.	203,46	0	0	0	1,46	202	5 lat	

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Południowa obwodnica ekspresowa Dar es Salaam (85,5 km) – połączenie portu Dar z będącym w fazie projektu Kisarawe Dry Port i Mlandizi.	Tanzania	Tanzania, Wspólnota Wschodnioafrykańska, COMESA	Studium wykonalności i projekt wykonawczy otrzymały finansowanie ze środków rządu Tanzanii i są obecnie w toku	200	0	0	0	200	156,00	5 lat	Droga ekspresowa odciąży główny korytarz transportowy i zwiększy wydajność i przepustowość ruchu do miasta Dar i z niego.
	Modernizacja drogi na odcinku Handeni – Kiberashi – Singida Road do standardu nawierzchni bitumowej (460 km).	Tanzania	Tanzania, Rwanda i Burundi	Studium wykonalności i projekt wykonawczy, finansowane ze środków rządu Tanzanii, są na etapie opracowywania	460,00	—	—	—	460,00	358,80	5 lat	
	Południowa obwodnica ekspresowa Dar es Salaam (85,5 km)	Tanzania	Tanzania, Burundi i Rwanda	Studium wykonalności i projekt wykonawczy, finansowane ze środków rządu Tanzanii, są na etapie opracowywania	200,00	—	—	—	200,00	156,00	5 lat	Droga ekspresowa odciąży główny korytarz transportowy i zwiększy wydajność i przepustowość ruchu do miasta Dar i z niego.
	Budowa portu Rumonge (studia wykonalności i budowa)	Burundi	Burundi, Tanzania	Budowa nie została jeszcze rozpoczęta, dostępne są studia wykonalności	6,00	—	—	—	6,00	4,68	2011/12 – 2014/16	

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Remont drogi Kayonza – Rusumo (92 km)	Rwanda	Rwanda i Tanzania	Rząd Rwandy mobilizuje środki finansowe z JICA i AfDB	75,45	—	0,45	—	75,00	58,50	3 lata	Ocena projektu przez JICA zakończyła się w lipcu 2015 r.
	Remont drogi Musanze – Cyanika (24 km)	Rwanda	Rwanda i Uganda	Szczegółowe badanie rozpoczęto w marcu 2015 r. Ma ono zostać ukończone do listopada 2015 r.	26,20	—	0,20	—	26,00	20,28	3 lata	Finansowanie robót nie jest jeszcze dostępne.
	Modernizacja odcinka Ngoma – Ramiro – Nyanza (130 km, w dwóch częściach). Połączenie z centralnym korytarzem	Rwanda	Rwanda i Tanzania	Szczegółową analizę zakończono w styczniu 2015 r.	170,00	—	0,50	—	169,50	132,21	4 lata	Finansowanie robót nie jest jeszcze dostępne.
	Budowa promu na jeziorze Tanganika	Burundi	Burundi i Tanzania	Nie rozpoczęto	12,00	—	—	—	12,00	9,36	2012–2016	Finansowanie robót nie jest jeszcze dostępne.
	Remont drogi krajowej nr 6, Muyinga – Kobero	Burundi	Burundi – Tanzania		104,00	—	—	—	104,00	81,12		

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Remont i rozbudowa drogi krajowej nr 12 Gitega – Karuzi – Muyinga – Tanzania	Burundi	Burundi – Tanzania	Sporządzono szczegółowy projekt wykonawczy.	89,60	—	—	—	89,60	69,89		
	Remont drogi krajowej nr 18 Nyakararo – Mwaro – Gitega	Burundi	Burundi – Tanzania	Sporządzono szczegółowy projekt wykonawczy.	44,80	—	—	—	44,80	34,94		Finansowanie w odniesieniu do robót na odcinku Mwaro – Gitega jeszcze niedostępne
	Remont drogi krajowej nr 7, Bużumbura – Nyakararo	Burundi	Burundi – Tanzania	Sporządzono szczegółowy projekt wykonawczy.	60,00	—	—	—	60,00	46,80		
	Przebudowa i rozbudowa drogi krajowej nr 1, Bużumbura – Kayanza – Kanyaru Haut	Burundi	Burundi – Rwanda	Sporządzono szczegółowy projekt wykonawczy.	138,00	—	—	—	138,00	107,64		
	Roboty budowlane związane z budową drogi regionalnej nr 101	Burundi			49,20	—	—	—	49,20	38,38		

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Rozbudowa drogi krajowej nr 6 do Kayanza	Burundi	Burundi – Rwanda	Szczegółowy projekt wykonawczy sporządzono w odniesieniu do odcinka od Kobero do Muyinga	156,00	—	—	—	156,00	121,68		
	Remont drogi krajowej nr 2, Bużumbura – Gitega	Burundi	Burundi – Tanzania		52,00	—	—	—	52,00	40,56		
	Remont i rozbudowa dróg krajowych nr 16 i 17 Gitega – Bururi – Makamba – 127 km)	Burundi	Burundi – Tanzania		145,20	—	—	—	145,20	113,26		
	Studium wykonalności i budowa odcinka drogi Ruyigi – Gisuru – Gahumo (Burundi, Tanzania) 80 km	Burundi	Burundi i Tanzania	Nie rozpoczęto	70,00	—	—	—	70,00	54,60		Koszty zostaną określone w ramach studium

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Budowa linii kolejowej o standardowej szerokości toru na odcinku Dar es Salaam – Isaka – Kigali/Keza – Gitega – Musongati (1 670 km)	Tanzania, Burundi i Rwanda	Tanzania, Burundi i Rwanda	Studium wykonalności dotyczące budowy linii kolejowej o standardowej szerokości toru na trasie: Isaka – Kigali / Keza – Gitega – Musongati zostało ukończone w ramach finansowania AfDB (2,80 mln USD). Studium wykonalności dotyczące modernizacji linii Dar – Isaka do standardowej szerokości toru zostało ukończone przez BNSF w ramach wspólnego finansowania USTDA i BNSF (0,9 mln USD). Szczegółowe badanie inżynieryjne w odniesieniu do całości linii kolejowej (Dar Es Salaam – Isaka – Kigali/Keza – Gitega – Musongati) zostanie zakończone w lutym 2013 r. w ramach finansowania AfDB (8,9 mln USD). Projekt był koordynowany przez sekretariat pod przewodnictwem Tanzanii, którego siedziba znajdowała się w Rwandzie.	5 580,00	—		—	5 580,00	4 352,40	8 lat	

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
				Ukończono studia wykonalności przeprowadzone przez DBI z Niemiec oraz BNSF z USA. Obecnie prowadzone jest szczegółowe badanie inżynieryjne, finansowane przez AfDB (8,9 mln USD), w celu wprowadzenia projektu do partnerstwa publiczno-prywatnego oraz podjęcia badania przedinwestycyjnego / studium wykonalności w odniesieniu do najbardziej priorytetowych prac. Oczekuje się, że projekt sprawozdania zostanie ukończony w grudniu 2012 r., a końcowe sprawozdanie w lutym 2013 r.								

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Projekt linii kolejowej o standardowej szerokości toru Mombasa – Kampala – Kigali	Rwanda	Rwanda, Uganda, Kenia i Burundi	Budowa odcinka Mombasa – Nairobi rozpoczęła się w listopadzie 2013 r. Odcinek ten finansowany jest głównie ze środków Exim Bank of China, a budowę realizuje przedsiębiorstwo China Road and Bridge Corporation (CRBC).	13 800,00	—		6 500	7 300,00	5 694,00	2014–2019 (ramy instytucjonalne, środki finansowe i projekt wykonawczy: 2 lata; budowa: 3 lata)	

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
				- Studium wykonalności w odniesieniu do odcinka Nairobi – Malaba przeprowadzane jest przez przedsiębiorstwo China Communications Construction Company (CCCC) i ma zostać ukończone we wrześniu 2015 r. Wstępny projekt techniczny w odniesieniu do odcinka Malaba – Kampala został ukończony w sierpniu 2014 r. W marcu 2015 r. rząd Ugandy oraz przedsiębiorstwo China Harbour Engineering Company (CHEC) podpisały umowę dotyczącą budowy tego odcinka, włączając w to północną trasę do Gulu i Nimule.								

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
				- Uganda i Sudan Południowy zaczęły wspólną realizację wstępnego projektu technicznego w odniesieniu do odcinka Tororo – Nimule – Juba. - Uganda i Rwanda rozpoczęły wspólną realizację wstępnego projektu technicznego w odniesieniu do odcinka Kampala – Kigali i jego odgałęzień, która ma zostać zakończona w październiku 2015 r. W trzech krajach rozpoczęto proces pozyskiwania środków finansowych.								

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Remont drogi Nyanguge – Magu – Musoma (184,2 km)	Tanzania	Tanzania i Kenia	Remont został zakończony na odcinku od Simiyu/Mara Boarder do Musoma (85,5 km). Brakujący fragment, który nadal wymaga sfinansowania, to odcinek Nyanguge Simiyu/Mara Border (80 km). W czerwcu 2008 r. zakończono studium wykonalności, a szczegółowy projekt techniczny, finansowany ze środków UE, został ukończony w 2009 r.	115,00	0,67	—	—	114,33	89,18	5 lat	Projekt może być finansowany ze środków 10. EFR (RIP – regionalnego programu orientacyjnego).

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Droga Kidahwe – Kibondo – Nyakanazi (310 km)	Tanzania	Tanzania, Burundi i Rwanda	Rząd Tanzanii przeznaczył środki na finansowanie budowy łącznie 100 km dróg o nawierzchni bitumowej (50 km z Nyakanazi do Kasulu i 50 km z Kidahwe do Kasulu). Brakujący odcinek, w odniesieniu do którego nie podjęto zobowiązań dotyczących jego sfinansowania, wynosi 250 km. W ramach finansowania NEPAD – IPPF prowadzony jest obecnie przetarg na firmę konsultingową, która miałaby za zadanie przeprowadzić studium wykonalności oraz stworzyć szczegółowy projekt wykonawczy w odniesieniu do odcinka Kasulu – Nyakanazi (210 km) oraz studium wykonalności w odniesieniu do odcinka Kasulu – Mugina (45 km) (granica między Tanzanią a Burundi).	255,00	—	—	—	255,00	198,90	5 lat	

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Budowa drogi Malindi Lungalunga Bagamoyo (503 km)	5 %	Kenia i Tanzania	Ukończono studium wykonalności i szczegółowe projekty inżynieryjne	571,00				571,00	445,38	5 lat	Studium wykonalności i szczegółowe projekty inżynieryjne zostały w pełni sfinansowane przez AfDB. Priorytetem było połączenie z korytarzem nr 1 i LAPSSET.
	Linia kolejowa Tanga – Moshi – Arusha – Musoma	Tanzania	Tanzania, Uganda i Kenia	Studium wykonalności w toku (koszt: 2 mld szylingów tanzańskich)	1 903,00	—	—		1 903,00	1 484,34	2012-2017	Projekt zakłada wzmocnienie, modernizację i budowę linii kolejowej z Tanga do Musoma z odgałęzieniem do jeziora Natron w Mto wa Mbu. Linia kolejowa połączy Ugandę z portem Tanga.
	Remont istniejącej linii kolejowej Voi – Taveta o długości 110 km	Kenia	Kenia, Tanzania	Studium wykonalności zostało przeprowadzone	18,00							
	Modernizacja obiektów portu lotniczego na lotnisku Karume w Pemba	Tanzania/Zanzibar	Kenia, Tanzania, Uganda	Studium wykonalności zostało przeprowadzone	12,12							

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
Wytwarzanie energii (energia)	Studium wykonalności oraz budowa elektrowni wodnej Rusizi IV (285 MW)	Rwanda	Rwanda i Burundi	Ukończono wstępne studium wykonalności. Mają zostać przeprowadzone studia wykonalności	500,00	—	—	—	500,00	390,00		Trwają negocjacje z firmami budowlanymi projektu Rusizi III.
	Budowa elektrowni Rusizi III o mocy 145 MW	Rwanda	Rwanda i Burundi	Wszystkie studia zostały zakończone. Trwają negocjacje z prywatną firmą budowlaną	405,00	2,82	—		402,18	313,70	2015-2019	Mają zostać opracowane w ramach PPP.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Wspólny zakład skroplonego gazu ziemnego (100 MW)	Rwanda	Rwanda i Kenia	Kenia wysunęła propozycję przetargu na budowę elektrowni o mocy 700 MW, obejmującej pływającą jednostkę magazynową i regazyfikacyjną, która miałaby znajdować się w hrabstwie Mombasa (do przedyskutowania z Rwandą). Rząd Rwandy za pomocą Minifra opracował dokument koncepcyjny dotyczący projektu elektrowni o mocy 1 000 MW, jak również przeprowadził dalsze rozmowy z Kenią.	900,00	—	—	—	900,00	702,00	Ze względu na złożony charakter projektu, zwłaszcza pływającą jednostkę magazynową i regazyfikacyjną LNG, okres budowy wynosi 2–3 lata (z wyłączeniem mobilizacji środków finansowych oraz przeprowadzenia procedury zamówień publicznych).	Pełna ocena wykonalności technicznej wszystkich aspektów projektu: portu, elektrowni i sieci przesyłowej. Pełna ocena wykonalności finansowej projektu w oparciu o koszty kapitałowe i prognozy popytu i cen LNG. Ocena, czy przedsięwzięcie to powinno być finansowane ze środków publicznych przeznaczonych na projekt przez każde państwo, czy z kapitału prywatnego, przy czym każdy kraj gwarantowałby część płatności wymaganych przez podmiot prywatny.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Budowa linii przesyłowej z Ugandy do Kenii w celu zwiększenia dostaw energii elektrycznej do połączenia międzysystemowego Lessos – Tororo krajowej sieci elektroenergetycznej Kenii (127 km, 220 kV)	Kenia	Uganda – Kenia	Studium wykonalności zostało zakończone, przygotowano prace wstępne, dokumentację projektu oraz dokumenty przetargowe	56,00	—	—	—	56,00	43,68	5 lat	Projekt ma charakter regionalny i poprawi dostawę energii elektrycznej w regionie. Szacunkowa moc 200 MW.
	Budowa linii przesyłowej z Tanzanii do Kenii w celu zwiększenia dostaw energii elektrycznej do dwutorowej linii Isinya – Namanga w krajowej sieci elektroenergetycznej Kenii (100 km, 400 kV)	Kenia	Kenia – Tanzania	Ukończono studium wykonalności, przygotowano prace wstępne, dokumentację projektu oraz dokumenty przetargowe	55,00	—	—	—	55,00	42,90	5 lat	Szacunkowa moc 1 300 MW

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Projekt dotyczący budowy połączenia elektroenergetycznego między Tanzanią, Zambią i Kenią (TZK). Przedłużenie następujących odcinków linii transmisyjnej 400 kV z Zambii do Tanzanii i Kenii: odcinka o długości 292 km Iringa – Mbeya, odcinka o długości 670 km Iringa – Shinyanga i odcinka o długości 414,4 km Singida – Arusha.	Tanzania	Tanzania i Kenia	Ukończono studia wykonalności (Mbeya – Iringa, Iringa – Shinyanga i Singida – Arusha); realizacja odcinka Iringa – Shinyanga w toku	911,23	—	470,00	—	441,29	344,21	4 lata	Partnerzy działający na rzecz rozwoju, Bank Światowy, JICA, EBI, EDCF są gotowi sfinansować odcinek Iringa – Shinyanga (470 mln USD); konsorcjum kredytodawców (Bank Światowy/Międzynarodowe Stowarzyszenie Rozwoju, Afrykański Bank Rozwoju, JICA i Francuska Agencja Rozwoju (AFD)) wykazało zainteresowanie finansowaniem odcinka Singida – Arusha (242,09 mln USD); poszukiwane jest finansowanie odcinka Mbeya – Iringa (199,2 mln USD).

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Linie transmisyjne: 1) linia Olwiyo – Nimule – Juba 400 kV (190 km) 2) linia Nkenda – Mpondwe – Beni 200 kV (70 km) 3) linia Masaka – Mwanza 200 kV (85 km)	Uganda	Uganda i Tanzania	Zostanie przeprowadzone studium wykonalności	162,00	—	—	—	162,00	126,36	4 lata	
TECHNOLOGIE INFORMACYJNO-KOMUNIKACYJNE I TELEKOMUNIKACJA	Połączenia transgraniczne (połączenie do kabla podwodnego Afryki Wschodniej) (studia wykonalności i budowa)	Rwanda	Kenia, Uganda, Rwanda, Burundi i Tanzania	Zaktualizowane sprawozdanie ze stanu prac – wrzesień 2014 r. Podpisano długoterminową umowę najmu na przesyłanie 2,4 Gbps danych do Rwandy. Jednak przepustowość ta nie jest wystarczająca, biorąc pod uwagę zapotrzebowanie istniejące w Rwandzie.	32,00	—	—	—	32,00	24,96	3 lata	Istnieje pilna potrzeba utworzenia specjalnego pierścienia ciemnych włókien światłowodowych łączącego wszystkie 5 stolic w regionie Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej ; takie działanie zmniejszy koszty, jak również zwiększy przepustowość w tych państwach.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Utworzenie parków ICT w Kenii i Rwandzie (Rwanda Technopol)	Kenia	Kenia i Rwanda	Nabyto 5 000 akrów ziemi, które przeznaczono na budowę parku ICT, zatwierdzono plan centralny w odniesieniu do miasta technologicznego Konza, przeprowadzono procedurę zamówień publicznych w odniesieniu do głównego partnera odpowiedzialnego za dostawy, przyłączono do sieci elektrycznej biura znajdujące się na terenie budowy, budowa zapory Thwake jest w toku, dokonano 10 odwiertów, budowa pawilonu sprzedaży jest w toku, stworzono strefę buforową o promieniu 10 km, prowadzona jest budowa drogi dojazdowej oraz przeprowadzono ceremonię wbicia łopaty.	11 765,00				11 765,00	9 176,70	12 lat	Zorganizowano międzynarodową konferencję inwestorów, przeprowadzono ceremonię wbicia łopaty z udziałem 14 międzynarodowych przedsiębiorstw związanych z ICT, takich jak IBM, Microsoft, Google, Safaricom i banków lokalnych; rząd planuje realizację projektu w ramach umowy PPP.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
		Kenia i Rwanda	Wspólnota Wschodnioafrykańska	Zaktualizowane sprawozdanie ze stanu prac – wrzesień 2014 r. Ukończono plan centralny, biznes plan oraz projekt architektoniczny na wysokim szczeblu w odniesieniu do parku technologicznego o obszarze 61,3 ha. Następny etap prac: 1. Opracowanie szczegółowych projektów architektonicznych 2. Rozwój infrastruktury fizycznej parku technologicznego 3. Budowa regionalnego centrum doskonałości ma się rozpocząć przed końcem tego roku (i trwać 22 miesiące).	230,00	—	—	—	230,00	179,40	2014–2019	Z powodu wysokich kosztów budowy parku technologicznego, które będzie musiał ponieść rząd Rwandy, niezbędne jest rozważenie realizacji tego projektu w etapach, przez co jego wdrożenie może potrwać ponad 10 lat. Jeżeli dostępne będą odpowiednie fundusze, budowa parku technologicznego może zostać ukończona w połowie tego czasu (co zostanie odzwierciedlone w harmonogramach).

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Utworzenie regionalnych punktów wymiany ruchu internetowego (RIXP)	Rwanda	Rwanda, Burundi, Kenia, Uganda i Tanzania	Etap wstępny (początkowy)	15,00	—	—	—	15,00	11,70	2013-2015	NEW. W ramach projektu zostanie stworzona infrastruktura wspomagająca oraz stosowne usługi w celu przełamania regionalnej zależności od podmiotów międzynarodowych utrzymujących lokalną przepustowość w regionie.
	Projekt dotyczący utworzenia regionalnej sieci badawczo-edukacyjnej (REduNet)	Rwanda	Rwanda i Tanzania	Projekt pilotażowy rozpoczęty w Rwandzie i Tanzanii	20,00	—	—	—	20,00	15,60	2013–2015	W regionie istnieje ograniczona ilość projektów badawczo-edukacyjnych; brak jest potencjału instytucjonalnego w zakresie innowacji. Projekt zakłada utworzenie specjalnej, opłacalnej i wydajnej sieci danych łączącej badania i HLI z światowymi zasobami badawczymi i edukacyjnymi za pośrednictwem Ubuntunetu i internetu.
	Budowa fabryki nawozów sztucznych	Kenia	Rwanda, Burundi, Kenia, Uganda i Tanzania	Prowadzone jest studium wykonalności	3,20						5 lat	Ułatwianie dostępu do niedrogich nawozów wysokiej jakości.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
BUDOWANIE POTENCJAŁU ORAZ RAMY INSTYTUCJONALNE	Zwiększanie zdolności oraz transfer technologii w zakresie zagadnień sanitarnych i fitosanitarnych w państwach partnerskich EAC w celu zapewnienia zgodności z normami międzynarodowymi Fundusze zostaną wykorzystane na opracowanie standardów szkoleniowych oraz uczestnictwo urzędników ds. jakości w pracach Codeksu, OIE oraz IPPC („trzy siostry”); oraz wdrożenie zarówno regionalnych, jak i międzynarodowych norm dotyczących środków sanitarnych i fitosanitarnych, w tym utworzenie akredytowanych laboratoriów oraz strefy wolnej od chorób	Wspólnota Wschodnioafrykańska	Wspólnota Wschodnioafrykańska	Ukończono wstępną ekspertyzę	60,25	—	0,25	—	60,00	46,80	5 lat	Projekt FAO dotyczący ochrony biologicznej w ramach wspólnego programu ONZ, która przeznaczyła na ten projekt 247 256 USD.

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Budowa dróg dojazdowych dla rybaków dookoła Jeziora Wiktorii	Kenia	Kenia, Uganda i Tanzania	W toku	7,10	—	—	—	7,10	5,54	3 lata	
	Utworzenie posterunków granicznych do kontroli norm i jakości (Namanga, Sirari, Holili i Tunduma)	Tanzania	Tanzania i Kenia	W toku	13,00	—	—	—	13,00	10,14	4 lata	Realizacja tego projektu przyczyni się do wyeliminowania lub ograniczenia w dużym stopniu przypadków nielegalnych praktyk połowowych i do poprawy różnorodności biologicznej, zwiększenia połowów i dostaw ryb, prowadząc do wzrostu dochodów rządowych z tytułu działalności połowowej.
Projekty dotyczące Jeziora Wiktorii	Remont i rozbudowa portu Bell wraz z promami pływającymi na trasie do Mwanzy i Kisumu	Uganda	Uganda, Tanzania i Kenia	Studium wykonalności zostanie przeprowadzone w przyszłości	157,89	—	—	—	157,89	123,15	4 lata	Do ustalenia są kwoty wnoszone przez innych darczyńców. AfDB wyraziło zainteresowanie

PUBLIC

	Część składowa projektu	Rozmieszczenie	Zasięg geograficzny	Obecny stan	Całkowity koszt szacunkowy (mln USD)	UE	Inni darczyńcy	Państwa partnerskie EAC	Luka w finansowaniu (w mln USD)	Równowartość w euro (1 USD = 0,78 EUR)	Okres realizacji	Uwagi
	Rozwój infrastruktury rynku rybnego	Kenia	Kenia, Rwanda, Uganda, Tanzania i Burundi	w toku	46,60						5 lat	Projekt ma na celu zwiększenie eksportu; zmniejszenie pozbiorczych strat; oraz zwiększenie ilości ryb pochodzących z połowu i hodowli.
	Zwalczanie nielegalnych i nieuregulowanych połowów	Kenia	Kenia, Rwanda, Uganda, Tanzania i Burundi	w toku	46,60						5 lat	Wzmocnienie systemów monitorowania, kontroli i nadzoru
	Poprawa transportu wodnego na Jeziorze Wiktorii	Uganda	Uganda, Tanzania i Kenia	Studium wykonalności w toku	100,00	—	—	—	100,00	78,00	5 lat	Projekt obejmuje nabywanie pomocy nawigacyjnych w celu zastąpienia zniszczonych pomocy nawigacyjnych.
ROLNICTWO I ZWIERZĘTA GOSPODARSKIE	Ustanowienie stref wolnych od choroby	Kenia	Kenia, Rwanda, Uganda, Tanzania i Burundi		4,10						5 lat	Projekt ma na celu ułatwienie dostępu produktów pochodzenia zwierzęcego spełniających normy międzynarodowe do rynków lokalnych, regionalnych i zewnętrznych.
				Ogółem	71 520,68	3,49	471,40	6 531,46	62 777,77	32 221,32		

PUBLIC

ZAŁĄCZNIK III b)

PUBLIC

POZIOMY ODNIESIENIA, CELE I WSKAŹNIKI W ZAKRESIE ROZWOJU

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
1. INFRASTRUKTURA						
1.1. Energia	Poprawa dostępu państw partnerskich EAC do nowoczesnych, niezawodnych, zdywersyfikowanych i odnawialnych źródeł energii po konkurencyjnych cenach w celu ułatwienia handlu wewnątrz regionów i między regionami.	Istniejąca moc zainstalowana elektrowni (energia wodna, energia z wytłoczyn, energia termalna i geotermalna oraz gaz ziemny) wynosi około 3 597 MW, lecz przewidywana moc wyniesie 18 744 MW w 2030 r. i 21 173 MW w 2033 r.	Produkcja wzrosła o 1 613 MW (40 % łącznej prognozowanej produkcji)	Produkcja wzrosła o 3 225 MW (40 % łącznej prognozowanej produkcji)	Produkcja wzrosła o 6 773 MW (40 % łącznej prognozowanej produkcji: 21 173 MW)	% zmiana ilości wytworzonej energii elektrycznej w MW Obniżenie kosztów energii elektrycznej Zmniejszenie uzależnienia od paliw kopalnych
		Brak regionalnej sieci energetycznej łączącej wszystkie państwa partnerskie EAC	W regionie EAC wybudowano dwa działające połączenia międzysystemowe wysokiego napięcia	W regionie EAC wybudowano cztery działające połączenia międzysystemowe wysokiego napięcia	Połączenie wszystkich krajowych sieci energetycznych państw partnerskich EAC	Liczba nowych połączeń transgranicznych Regionalna sieć energetyczna jest w pełni operacyjna
				Unowocześnienie istniejącego potencjału infrastrukturalnego		
				Lepszy dostęp do jednostek sektora prywatnego na poziomie co najmniej 75 %	Lepszy dostęp do jednostek sektora prywatnego na poziomie do 100 %	% nowych przyłączy do sektora prywatnego
				Zwiększenie niezawodności dostaw energii elektrycznej do 95 %	Zwiększenie niezawodności dostaw energii elektrycznej do 99 %	% zwiększonej niezawodności dostaw energii

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
		Polityka energetyczna, ramy prawne i regulacyjne, które nie zostały ujednolicone lub nie są atrakcyjne dla inwestorów	Polityka energetyczna, ramy prawne i regulacyjne zharmonizowane i atrakcyjne dla inwestorów Zwiększenie potencjału instytucjonalnego, technicznego i administracyjnego instytucji związanych z energią	Utworzone partnerstwa, powiązania i wspólne przedsięwzięcia Zwiększone inwestycje w badania i rozwój Poprawa dostaw energii i ich niezawodności	Rozwijane partnerstwa, powiązania i wspólne przedsięwzięcia Transfer i rozwój technologii Ustabilizowanie dostaw energii	Liczba ujednoliconych strategii prawnych i regulacyjnych Liczba nowych wiarygodnych inwestycji (w tym umów PPP) Nabyte nowe technologie Zwiększone zdolności w zakresie zarządzania energią na poziomie krajowym i regionalnym Zwiększenie niezawodności dostaw energii.
1.2. Transport	Poprawa wzajemnych połączeń krajowych i regionalnych, aby ułatwić pogłębianie regionalnej integracji gospodarczej i usprawnić przepływ osób i towarów	Sieć regionalna obejmuje: ok. 178 737 km dróg, z czego ok. 22 347 km to drogi utwardzone, a 156 390 km – nieutwardzone (2011 r.)	Rozwój i poprawa stanu systemów infrastruktury intermodalnej: Zmniejszenie o 4 % (600 km) długości dróg nieutwardzonych (żwirowych) w ramach wschodnioafrykańskiej sieci drogowej	Rozwój i poprawa stanu systemów infrastruktury intermodalnej: Zmniejszenie o 15 % (2 220 km) długości dróg nieutwardzonych (żwirowych) w ramach wschodnioafrykańskiej sieci drogowej	Rozwój i poprawa stanu systemów infrastruktury intermodalnej: Zmniejszenie o 22 % (3 240 km) długości dróg nieutwardzonych (żwirowych) w ramach wschodnioafrykańskiej sieci drogowej	% wzrost wolumenu handlu wewnątrz regionów i między regionami Zmniejszenie kosztów transportu % wzrost ruchu drogowego wewnątrz regionów i między nimi (transport drogowy, kolejowy, lotniczy i wodny) Zmniejszenie czasów postoju Budowa wielu kilometrów brakujących powiązań regionalnych oraz remont i konserwacja korytarzy regionalnych

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
		W regionie nie ma linii kolejowej o standardowej szerokości toru. W regionie EAC jest około 8 100 km torów kolejowych, z czego ok. 6 000 km jest używanych	Wybudowano 2 nowe połączenia linii kolejowej o standardowej szerokości toru	Wybudowano 3 nowe połączenia linii kolejowej o standardowej szerokości toru; 2 połączenia już działają	Wybudowano 4 nowe połączenia linii kolejowej o standardowej szerokości toru; 5 połączeń już działa	
		5 dużych portów morskich i kilka portów śródlądowych	3 najważniejsze porty są w trakcie budowy, rozbudowy lub modernizacji	4 najważniejsze porty są w trakcie budowy, rozbudowy lub modernizacji	5 najważniejszych portów jest w trakcie budowy, rozbudowy lub modernizacji	Liczba nabrzeży w trakcie budowy, rozbudowy lub modernizacji
		11 międzynarodowych portów lotniczych	3 kluczowe porty lotnicze są w trakcie budowy, rozbudowy lub modernizacji	3 kluczowe porty lotnicze są w trakcie budowy, rozbudowy lub modernizacji	5 kluczowych portów lotniczych jest w trakcie budowy, rozbudowy lub modernizacji	Liczba portów lotniczych w trakcie budowy, rozbudowy lub modernizacji
			Opracowanie regionalnych strategii transportowych oraz ich ram prawnych	Partnerstwa, powiązania oraz wspólne przedsięwzięcia między podmiotami gospodarczymi	Poprawa bezpieczeństwa i niezawodności sektora transportowego	Liczba nowych wiarygodnych inwestycji (w tym umów PPP)
			Wzmocnienie zdolności instytucjonalnych, technicznych i administracyjnych instytucji związanych z transportem		Poprawa przepływu ludzi i ruchu drogowego (w tym przepływu towarów)	

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
1.3. Technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT)	Rozwój i modernizacja infrastruktury ICT w celu ułatwienia handlu wewnątrz regionów i między nimi, jak również ułatwiania świadczenia usług	Wszystkie państwa partnerskie EAC są połączone światłowodami. Technologie informacyjno-komunikacyjne są jednak kosztowne i tylko około 13 % ludności ma dostęp do internetu, a około 50 % ludności to abonenci telefonów komórkowych	Rozwój sprawnie działającej transgranicznej infrastruktury ICT 20 % ludności ma dostęp do internetu, a około 60 % ludności to abonenci telefonów komórkowych Rozwijanie zdolności w zakresie zasobów ludzkich, poprawa standardów usług oraz struktur instytucjonalnych Opracowanie i ujednolicenie ram prawnych i regulacyjnych w zakresie ICT	80 % przedsiębiorców korzysta z szybkich łączy 40 % ludności ma dostęp do internetu, a około 75 % ludności to abonenci telefonów komórkowych Rozwój partnerstw i wspólnych przedsięwzięć między podmiotami gospodarczymi Rozwój, transfer i zastosowanie technologii, badania i rozwój, innowacje	Bezpieczne transakcje i usługi (np. e-usługi, e-handel, e-administracja, e-zdrowie) Zredukowanie o 60 % opłat za dostęp do internetu 60 % ludności ma dostęp do internetu, a około 90 % ludności to abonenci telefonów komórkowych	Rozwój pewnej liczby sprawnie działających transgranicznych infrastruktur ICT Procentowy wzrost przepustowości Procentowa redukcja kosztów dostępu do internetu % wzrost ilości transakcji handlowych w środowisku internetowym % wzrost liczby użytkowników internetu oraz abonentów telefonów i telefonów komórkowych Liczba nowych wiarygodnych inwestycji (w tym umów PPP) % wzrost liczby specjalistów w dziedzinie ICT

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
2. ROLNICTWO I ZWIERZĘTA GOSPODARSKIE						
	Zwiększenie produkcji i wydajności	(Zwiększenie produkcji i wydajności upraw głównych roślin uprawnych (kawa, herbata, trzcina cukrowa) z 10,95 mln ton)	Zwiększenie produkcji i wydajności upraw oraz inwentarza żywego o 15 %	Zwiększenie produkcji i wydajności upraw oraz inwentarza żywego o 25 %	Zwiększenie produkcji i wydajności upraw oraz inwentarza żywego o 30 %	Większe bezpieczeństwo żywnościowe Zwiększony wywóz produktów rolnych % wzrost produkcji rolnej w regionie Usuwanie barier pozataryfowych w EAC
		Zwiększenie produkcji i wydajności zwierząt (bydło, owce, kozy, świnie, drób) odpowiednio z 56,6 mln, 32,3 mln, 61,9 mln, 7,9 mln i 143 mln	Zwiększona produkcja i wydajność zwierząt gospodarskich (bydła o 10 %, owiec o 25 %, kóz o 4 %, świń o 20 % i drobiu o 10 %)	Zwiększona produkcja i wydajność zwierząt gospodarskich (bydła o 15 %, owiec o 30 %, kóz o 10 %, świń o 25 % i drobiu o 15 %)	Zwiększona produkcja i wydajność zwierząt gospodarskich (bydła o 20 %, owiec o 35 %, kóz o 15 %, świń o 30 % i drobiu o 20 %)	Większe bezpieczeństwo żywnościowe Procentowy wzrost produkcji zwierzęcej w regionie Zwiększony eksport bydła
	Udoskonalenie i rozwój przemysłu rolnego (generowanie wartości dodanej)	Procentowy udział eksportu o wartości dodanej wynosi obecnie mniej niż 10 %	Procentowy udział eksportu o wartości dodanej został zwiększony do przynajmniej 20 %	Procentowy udział eksportu o wartości dodanej został zwiększony do przynajmniej 50 %	Procentowy udział eksportu o wartości dodanej został zwiększony do przynajmniej 75 %	% wzrost wartości dodanej produktów podstawowych sprzedawanych na wywóz ogółem Stworzenie pewnej liczby nowoczesnych i konkurencyjnych gałęzi przemysłu rolnego

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
	Udoskonalenie handlu towarami rolnymi i poprawa ich dostępu do rynku	Obecnie udział handlu wewnątrz regionu na łącznym rynku regionalnym wynosi około 10 % w odniesieniu do większości produktów będących przedmiotem handlu	Wzrost udziału handlu wewnątrz regionu do 30 % Poprawa w dziedzinie rozwoju rynków finansowych w celu wspierania ubezpieczeń rolnych oraz finansowania rolnictwa o 30 % Stworzenie i skoordynowanie regionalnego systemu informacji o wprowadzaniu do obrotu	Wzrost udziału handlu wewnątrz regionu do 50 % Poprawa w dziedzinie rozwoju rynków finansowych w celu wspierania ubezpieczeń rolnych oraz finansowania rolnictwa o 50 % Zwiększenie zakresu danych oferowanych przez system informacji o wprowadzaniu do obrotu do 20 %	Wzrost udziału handlu wewnątrz regionu do 80 % Poprawa w dziedzinie rozwoju rynków finansowych w celu wspierania ubezpieczeń rolnych oraz finansowania rolnictwa o 80 % Zwiększenie zakresu danych oferowanych przez system informacji o wprowadzaniu do obrotu do 100 % Inwestycje w badania i rozwój	Procentowy wzrost udziału eksportu produktów rolnych w PKB Liczba stworzonych instytucji finansowych oraz funduszy ubezpieczeniowych Liczba ubezpieczonych inwestycji rolnych Wdrożenie regionalnego systemu informacji o wprowadzaniu do obrotu produktów rolnych Harmonizacja norm rolnych w EAC Zapewnianie jakości, klasy jakości i certyfikacja
	Ulepszenie i rozwoju infrastruktury rolnej	Nieodpowiednia infrastruktura rynku	Ustanowienie nowej infrastruktury rynkowej i dostosowanie istniejącej infrastruktury do nowoczesnych urządzeń o 20 %	Dostosowanie infrastruktury rynkowej do nowoczesnych urządzeń o 40 %	Dostosowanie infrastruktury rynkowej do nowoczesnych urządzeń o 100 %	Liczba wybudowanych i odnowionych obiektów handlowych dla produktów rolnych Utworzenie i unowocześnienie infrastruktury rynkowej Procentowy wzrost pod względem wielkości i wartości handlu wewnątrz EAC z wykorzystaniem istniejącej infrastruktury

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
3. RYBOŁÓWSTWO						
	Promowanie i rozwój handlu regionalnego i międzynarodowego rybami i produktami rybnymi	Przemysł rybny jest słabo rozwinięty Stosunek wartości dodanej rybołówstwa do PKB wynosi 1,3 %	Stosunek wartości dodanej rybołówstwa do PKB został zwiększony do 4 % Ilość ryb i produktów rybołówstwa wprowadzanych do obrotu wzrosła o 30 %	Stosunek wartości dodanej rybołówstwa do PKB został zwiększony do 6 % Ilość ryb i produktów rybołówstwa wprowadzanych do obrotu wzrosła o 60 %	Stosunek wartości dodanej rybołówstwa do PKB został zwiększony do 13 % Ilość ryb i produktów rybołówstwa wprowadzanych do obrotu wzrosła o 85 %	% wzrost stosunku wartości dodanej rybołówstwa do PKB % wzrost ilości ryb i produktów rybołówstwa wyprodukowanych i wprowadzonych do obrotu Wzrost liczby punktów dystrybucji ryb Wzrost liczby bezpiecznych rynków
	Rozwój, unowocześnienie i modernizacja infrastruktury rybołówstwa i akwakultury	Nieodpowiednia nowoczesna infrastruktura rybołówstwa	Modernizacja i unowocześnienie istniejącej infrastruktury połowów, przeładunku i przetwarzania ryb	Stworzenie nowej nowoczesnej infrastruktury rybołówstwa obejmującej: 3 porty rybackie 15 nowych stoczni 200 stanowisk wyładunku ryb 30 nowych targów rybnych 15 zakładów przetwórstwa ryb oraz 300 placówek łańcucha chłodzenia Zwiększenie wielkości połowów w wodach śródlądowych i połowów dalekomorskich o 40 %	Zwiększenie wielkości połowów w wodach śródlądowych i połowów dalekomorskich o 60 % 5 nowych portów rybackich 25 nowych stoczni 400 stanowisk wyładunku ryb 60 nowych targów rybnych 40 zakładów przetwórstwa ryb 500 placówek łańcucha chłodzenia	Liczba zmodernizowanych i unowocześnionych istniejących infrastruktur połowów, przeładunku i przetwarzania ryb Liczba nowych portów rybackich Liczba nowych miejsc wyładunku Zwiększenie liczby licencji połowowych na połowy w wodach śródlądowych i na połowy dalekomorskie Zwiększenie liczby placówek łańcucha chłodzenia Wzrost liczby i rodzaju zróżnicowanych produktów rybnych i produktów rybołówstwa o wartości dodanej Liczba nabytych nowoczesnych statków rybackich

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
		Nieodpowiednia nowoczesna infrastruktura akwakultury	Unowocześnienie i modernizacja istniejących gospodarstw wodnych, wylęgarni i ośrodków hodowlanych, tak aby zwiększyć produkcję akwakultury o 10 % Wdrożenie odpowiednich technologii akwakultury	Modernizacja gospodarstw wodnych, wylęgarni i ośrodków hodowlanych, tak aby zwiększyć produkcję akwakultury o 20 %	Wzrost produkcji akwakultury o 30 % produkcji rybołówstwa	Liczba nowo wybudowanych gospodarstw wodnych Liczba nowo wybudowanych wylęgarni i ośrodków hodowlanych Liczba zmodernizowanych i unowocześnionych istniejących gospodarstw wodnych, wylęgarni i ośrodków hodowlanych Wdrożenie i rozwój odpowiednich technologii akwakultury
	Zapewnienie wydajnego gospodarowania zasobami ryb, ich ochrony i zachowania	Ograniczone dane dotyczące potencjału zasobów rybnych i rybołówstwa	Opracowanie ram strategicznych, prawnych i regulacyjnych w sprawie dzielenia się informacjami dotyczącymi rybołówstwa	Zakup urządzeń do zbierania danych, ich przetwarzania i rozpowszechniania.	Utworzenie wiarygodnej, działającej i kompleksowej bazy danych rybołówstwa i systemu zarządzania informacjami	Działający system informacji dotyczących rybołówstwa Stworzona i działająca baza danych rybołówstwa Liczba i rodzaj nabytego sprzętu Liczba sporządzonych i rozpowszechnionych publikacji
			Określenie potencjału zasobów rybnych w wodach przybrzeżnych i największych jeziorach	Określenie potencjału zasobów rybnych w wodach terytorialnych i wyłącznych strefach ekonomicznych	Określenie potencjału zasobów rybnych w wodach morskich i śródlądowych.	Liczba zbiorników wodnych o ustalonym potencjale zasobów rybnych

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
		Istnieją informacje dotyczące nielegalnych praktyk połowowych i nielegalnego handlu	Ustanowienie systemu monitorowania, kontroli i nadzoru (MCS) w regionie	Wdrożenie regionalnych systemów MCS	Ochrona i zachowanie najważniejszych siedlisk i różnorodności biologicznej wód	% spadek nielegalnych połowów i nielegalnych praktyk handlowych Zwiększenie liczby kluczowych siedlisk Liczba i typ zachowanych chronionych gatunków ryb zagrożonych wyginięciem Liczba i rodzaj zamówionego sprzętu MCS Poprawa różnorodności biologicznej wód
4. GOSPODARKA WODNA						
4.1. Zasoby wodne	Rozwój zrównoważonej gospodarki wodnej i zrównoważonego wykorzystania zasobów wodnych w regionie	W EAC wykorzystuje się niewielką część zasobów wodnych do celów produkcji rolnej	Opracowanie ram politycznych, prawnych i regulacyjnych	Rozpoczęcie budowania zdolności, opracowanie ram instytucjonalnych	Zapewnienie zrównoważonego wykorzystania zasobów wodnych i wprowadzenie zrównoważonej gospodarki wodnej	Wdrożone ramy polityczne, prawne, regulacyjne i instytucjonalne
	Rozbudowa infrastruktury wodociągowej do celów nawadniania oraz innych celów produkcyjnych	Dostęp do infrastruktury wodociągowej do potrzeb nawadniania w regionie EAC jest ograniczony	Podjęto działania w zakresie przeprowadzenia studiów wykonalności, opracowania projektów architektonicznych oraz zamówień publicznych w odniesieniu do infrastruktury zaopatrzenia w wodę	Zbudowano i wdrożono co najmniej 5 systemów zaopatrzenia w wodę	Zbudowano i wdrożono co najmniej 10 systemów zaopatrzenia w wodę	Liczba opracowywanych studiów wykonalności Liczba wybudowanych i działających instalacji zaopatrzenia w wodę
	Współpraca regionalna w zakresie zrównoważonego wykorzystywania transgranicznych zasobów wodnych	Współpraca regionalna w ramach EAC w zakresie wykorzystywania wspólnych zasobów wodnych	Przegląd ram politycznych, prawnych i regulacyjnych	Rozpoczęcie budowania potencjału w zakresie ram instytucjonalnych	Wdrożone strategie polityczne	Działające wdrożone ramy polityczne, prawne, regulacyjne i instytucjonalne

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
5. ROZWÓJ SEKTORA PRYWATNEGO						
	Poprawa rozwoju sektora prywatnego, inwestycji, zdolności w zakresie dostaw i konkurencyjności	Strategia rozwoju sektora prywatnego w państwach EAC	Wprowadzono odpowiednie reformy ram instytucjonalnych, politycznych, prawnych i regulacyjnych	Wzrost liczby MMŚP (%) włączonych do głównego nurtu działalności gospodarczej	Procentowy wzrost liczby przedsiębiorstw z państw EAC eksportujących swoje produkty wytworzone w regionie EAC na rynek UE	Wdrożony kodeks inwestycyjny państw EAC
		Wzór kodeksu inwestycyjnego państw EAC	Zbudowanie zdolności w zakresie wsparcia instytucjonalnego rozwoju sektora prywatnego oraz promowania inwestycji	Wprowadzenie nowych gałęzi przemysłu oraz przekształcenie już istniejących	Zwiększony napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych	Poprawa w zakresie promocji inwestycji i rozwoju przedsiębiorczości Zwiększone zdolności w zakresie dostaw, zwiększona konkurencyjność, dywersyfikacja i wartość dodana
		Regionalna polityka konkurencji	Opracowane ramy w zakresie tworzenia i umacniania partnerstw, wspólnych przedsięwzięć, powiązań, podwykonawstwa i outsourcingu	Poprawa dostępu sektora prywatnego EAC do środków instytucji finansowych WE takich jak EBI, CRP i CTWROW	Wzrost wielkości eksportu i dochodów	Ramy polityczne i regulacyjne w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego Uzyskany procentowy wzrost bezpośrednich inwestycji zagranicznych i wzrost liczby partnerstw

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
			Ustanowienie odpowiednich struktur administracyjnych, w tym punktów kompleksowej obsługi w celu wspierania inwestycji Ustanowienie ram w zakresie partnerstw publiczno-prywatnych w EAC	Dostęp do tanich kredytów o niższych stopach procentowych		% wzrost rocznych dochodów z eksportu % wzrost inwestycji i finansowania działalności gospodarczej pozyskanych z instytucji finansowych UE Fundusze specjalne stworzone z myślą o sektorze prywatnym i wykorzystywane przez ten sektor do finansowania przedsięwzięć inwestycyjnych % wzrost inwestycji UE w państwach EAC; % wzrost wykorzystania mocy produkcyjnych przedsiębiorstw; % wzrost wywozu na rynek UE z EAC
6. KWESTIE DOSTĘPU DO RYNKU						
6.1. Środki sanitarne i fitosanitarne, bariery techniczne w handlu	Budowanie zdolności w zakresie przestrzegania postanowień umów handlowych	Zawarto protokół w zakresie środków sanitarnych i fitosanitarnych z EAC	Wszystkie państwa partnerskie EAC wdrożyły protokół i powiązane środki w zakresie środków sanitarnych i fitosanitarnych. Ustanowienie systemów identyfikacji, rejestracji i śledzenia produktów rolnych Zwiększenie udziału handlu wewnątrz regionu EAC do 30 %	Wdrożenie protokołu w zakresie środków sanitarnych i fitosanitarnych EAC Zwiększenie udziału handlu wewnątrz regionu EAC do 50 %	Utworzenie centrów doskonałości środków sanitarnych i fitosanitarnych w zakresie bezpieczeństwa żywności, zdrowia zwierząt i roślin Zwiększenie udziału handlu wewnątrz regionu EAC do 80 %	% wzrost zdrowia roślin i zwierząt oraz bezpieczeństwa żywności osiągnięty za pomocą skutecznych systemów wczesnego ostrzegania % wzrost udziału handlu wewnątrz regionu EAC

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
		Ujednolicono 1 500 z 2 500 norm EAC poddanych badaniu porównawczemu w odniesieniu do poziomu międzynarodowego	Ujednolicono 1 000 norm Uczestnictwo EAC w organach normalizacyjnych Rozwój systemu regulacji technicznych EAC Wspólne komitety monitorujące bariery techniczne w handlu w ciągu 2 lat od wdrożenia UPG Budowanie potencjału w zakresie miękkiej i twardej infrastruktury środków sanitarnych i fitosanitarnych oraz barier technicznych w handlu, w tym: identyfikowalności, kontroli, akredytacji, analizy ryzyka, standaryzacji i certyfikacji Harmonizacja przepisów technicznych EAC i powiadamianie o nich Wymiana informacji	Przyjęcie norm międzynarodowych System i certyfikacja produktów Transfer technologii	Akredytowane instytucje oceny zgodności	Liczba zmniejszonych barier technicznych Wzajemnie uznawane badania i świadectwa Zwiększenie ilości informacji udzielonych w portalu EAC

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
6.2. Cła i ułatwienia w handlu	Harmonizacja i wdrażanie przepisów i procedur celnych	Wdrożona ustawa dotycząca zarządzania cłami w państwach EAC Wszystkie państwa partnerskie EAC są członkami Światowej Organizacji Celnej	Rozpoczęto budowanie zdolności w dziedzinie miękkiej infrastruktury celnej, systemów i procesów Ograniczenie czasu postoju statków z 11–14 dni w 2011 r. do 6 dni w 2017 r. Średni okres oczekiwania w przypadku załadowanego kontenera eksportowego został zmniejszony do 4 dni	Zharmonizowano procedury i procesy celne Ustanowiono graniczne punkty kompleksowej obsługi Ograniczenie okresu postoju dla statków do 3 dni Średni okres oczekiwania w przypadku załadowanego kontenera eksportowego został zmniejszony do 2 dni	Okres postoju na przejściach granicznych skrócony do 1 dnia Średni okres oczekiwania w przypadku załadowanego kontenera eksportowego został zmniejszony do 1 dnia	Zwiększenie liczby załadowanych/wyładowanych kontenerów na godzinę Ograniczenie czasu postoju statku Pełne wdrożenie i ujednolicenie przepisów i procedur celnych

PUBLIC

Obszar współpracy	Cele	Sytuacja wyjściowa (2013)	Cele			Wskaźniki wykonania
			w perspektywie krótkoterminowej (3 lata)	w perspektywie średnioterminowej (5 lat)	w perspektywie długoterminowej (2033 r.)	
7. KOSZT DOSTOSOWANIA UPG						
7.1. Środki dostosowawcze UPG	W celu zniwelowania faktycznych i potencjalnych problemów w zakresie dostosowań UPG wynikających z wdrażania umowy o partnerstwie gospodarczym	Nie utworzono funduszu dostosowawczego UPG	Utworzono fundusz dostosowawczy UPG w celu pokrycia ewentualnych strat dochodów rządowych wynikających ze zniesienia lub znaczącego obniżenia taryf celnych	Prowadzona jest ocena skutków dotycząca potencjalnych strat dochodów rządowych Zrekompensowano uzgodnione straty Prowadzona jest ocena dotycząca rekompensaty dla NFIC Prowadzona jest ocena dotycząca rekompensaty za straty przychodów z wywozu w EAC	Poprawa zdolności w zakresie stabilności makroekonomicznej.	Kwota środków dostosowawczych wypłaconych na pokrycie strat dochodów rządowych Zgodność ze wskaźnikami makroekonomicznymi dotyczącymi ponad 7-procentowego wzrostu PKB, zrównoważonego deficytu budżetowego i stóp inflacji
7.2. Mobilizacja środków	Uruchomienie, wspólnie oraz indywidualnie, środków finansowych na rzecz integracji regionalnej oraz strategii rozwoju UPG	Wkłady EFR, państw członkowskich UE, innych partnerów na rzecz rozwoju, sektora prywatnego oraz państw partnerskich EAC	Ustanowiono fundusz UPG Fundusze pozyskane wspólnie lub samodzielnie Przeprowadzono studia wykonalności	Sfinansowano i wdrożono projekty na rzecz rozwoju EAC w ramach UPG (zawarte w matrycy rozwoju EAC w ramach UPG)	Rozwój infrastruktury związanej z handlem	Kwota środków finansowych przekazanych przez państwa partnerskie EAC, UE, innych partnerów i sektor prywatny. Kwota wykorzystanych środków Liczba zrealizowanych projektów i programów

PUBLIC

Wykaz skrótów stosowanych w załącznikach III(a) i III(b)

Skrót	
WB	Bank Światowy
TMEA	TradeMark East Africa
GoR	Rząd Rwandy
ToR	Zakres zadań
BAD	Banque Africaine de Développement (Afrykański Bank Rozwoju) – to samo co AfDB
AfDB	African Development Bank (Afrykański Bank Rozwoju)
BNSF	BNSF Railway (dawniej Burlington Northern and Santa Fe Railway)
USTDA	US Trade and Development Agency
CPSC	CPCS – Canadian Pacific Consulting Services
EoI	Wyrażenie zainteresowania (Expression of interest)
Tz	Tanzania
GOT/GoT	Rząd Tanzanii
JICA	Japan International Cooperation Agency
NEPAD-IPPF	Nowe Partnerstwo dla Rozwoju Afryki – Instrument przygotowywania projektów infrastrukturalnych
CDE	Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości
CTA	Centrum Techniczne ds. Współpracy w dziedzinie Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
NFIC	Kraje będące importerami netto żywności
TPA	Tanzania Ports Authority (Zarząd portów Tanzanii)
HLI	Placówki kształcenia na poziomie wyższym

PUBLIC

ZAŁĄCZNIK IV

PUBLIC

WSPÓLNA DEKLARACJA
DOTYCZĄCA PAŃSTW, KTÓRE USTANOWIŁY
UNIĘ CELNĄ Z UNIĄ EUROPEJSKĄ

UE przypomina zobowiązania tych państw, które ustanowiły unię celną z UE, do dostosowania swoich systemów handlowych do systemu UE, a w przypadku niektórych państw – do zawarcia umów preferencyjnych z państwami, które zawarły umowy preferencyjne z UE.

W związku z powyższym Strony stwierdzają, że państwo lub państwa partnerskie EAC rozpoczną negocjacje w celu zawarcia umowy dwustronnej ustanawiającej strefę wolnego handlu zgodnie z art. XXIV GATT, z państwami, które:

a) ustanowiły unię celną z UE; oraz

b) których produkty nie korzystają z koncesji taryfowych na mocy niniejszej Umowy.

Państwo lub państwa partnerskie EAC zgadzają się podjąć takie negocjacje w przyszłości.

ZAŁĄCZNIK V

PUBLIC

HANDEL I ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ

ARTYKUŁ 1

Kontekst i cele

1. Strony przywołują Agendę 21 i Deklarację z Rio w sprawie środowiska i rozwoju, przyjęte na Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) w sprawie środowiska naturalnego i rozwoju, która odbyła się w Rio de Janeiro w dniach 3–14 czerwca 1992 r., plan realizacji przyjęty podczas Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w dniach 26 sierpnia - 4 września 2002 r., Deklarację MOP dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji przyjętą przez Międzynarodową Konferencję Pracy podczas jej 97. sesji, która odbyła się w Genewie w dniu 10 czerwca 2008 r. (deklaracja MOP dotycząca sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji), dokument końcowy Konferencji ONZ z 2012 r. w sprawie Zrównoważonego Rozwoju zatytułowany „Przyszłość, jakiej chcemy", zatwierdzony rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 66/288 przyjętą w dniu 27 lipca 2012 r., dokument końcowy zatytułowany „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030" i 17 celów zrównoważonego rozwoju (Agenda 2030), zatwierdzony rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 70/1 przyjętą w dniu 25 września 2015 r., oraz deklarację na rzecz przyszłości pracy z okazji stulecia MOP, przyjętą przez Międzynarodową Konferencję Pracy na jej 108. sesji, która odbyła się w Genewie w dniu 21 czerwca 2019 r.

2. Strony uznają, że zrównoważony rozwój obejmuje rozwój gospodarczy, rozwój społeczny i ochronę środowiska, przy czym wszystkie trzy są wzajemnie zależne i wzajemnie się wzmacniają; Strony potwierdzają ponadto swoje zobowiązanie do propagowania rozwoju handlu międzynarodowego i inwestycji w sposób przyczyniający się do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju.

3. Strony uznają pilną potrzebę reagowania na zmianę klimatu, przedstawioną w specjalnym sprawozdaniu Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu zatytułowanym „Globalne ocieplenie o 1,5 °C", jako wkład w realizację gospodarczych, społecznych i środowiskowych celów zrównoważonego rozwoju.

4. W związku z powyższym celem niniejszego załącznika jest większe uwzględnienie zrównoważonego rozwoju, w szczególności jego wymiaru dotyczącego pracy[1] i środowiska, w stosunkach handlowych i inwestycyjnych Stron, w tym w drodze wzmocnienia dialogu i współpracy.

PUBLIC

ARTYKUŁ 2

Prawo do regulacji oraz poziomy ochrony

1. Strony uznają prawo każdej ze Stron do określania swoich polityk i priorytetów zrównoważonego rozwoju, do ustanawiania wewnętrznych poziomów ochrony środowiska i ochrony pracy, jakie uzna ona za stosowne, oraz do przyjmowania lub zmieniania swoich odpowiednich przepisów prawa i polityk. Takie poziomy, przepisy prawa i polityki muszą być zgodne z zobowiązaniem każdej ze Stron do przestrzegania norm i umów uznanych na poziomie międzynarodowym, o których mowa w niniejszym załączniku.

2. Każda ze Stron dokłada starań w celu zapewnienia, aby jej odpowiednie przepisy prawa i polityki przewidywały i wspierały wysokie poziomy ochrony środowiska i pracy, a także dąży do ulepszenia tych poziomów, przepisów prawa i polityk.

[1] Do celów niniejszego załącznika termin „praca" oznacza cele strategiczne MOP objęte programem godnej pracy, który wyrażono w Deklaracji MOP dotyczącej sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji.

3. Strona nie może osłabiać ani obniżać poziomów ochrony przewidzianych w jej prawie ochrony środowiska lub prawie pracy w celu wspierania handlu lub inwestycji.

4. Strona nie może odstępować od stosowania swojego prawa ochrony środowiska lub prawa pracy ani stosować innych odstępstw od nich, ani proponować niestosowania tych praw lub stosowania innych odstępstw od nich w celu wspierania handlu lub inwestycji.

5. Strona nie może poprzez ciągłe lub powtarzające się działanie lub zaniechanie uchylać się od skutecznego egzekwowania swojego prawa ochrony środowiska lub prawa pracy w celu wspierania handlu lub inwestycji.

6. Strony uznają wzajemnie swoje polityki i priorytety w zakresie rozwoju w odniesieniu do swoich aspiracji handlowych i inwestycyjnych zgodnie z postanowieniami Porozumienia WTO dotyczącymi szczególnego i zróżnicowanego traktowania oraz zgodnie z zobowiązaniami każdej ze Stron w zakresie norm i umów uznanych na poziomie międzynarodowym, o których mowa w niniejszym załączniku.

ARTYKUŁ 3

Wielostronne normy i porozumienia dotyczące pracy

1. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do promowania rozwoju handlu międzynarodowego w sposób sprzyjający godnej pracy dla wszystkich, zgodnie z deklaracją MOP dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji.

PUBLIC

2. Zgodnie z Konstytucją Międzynarodowej Organizacji Pracy, przyjętą jako część XIII traktatu wersalskiego, podpisanego w dniu 28 czerwca 1919 r., oraz Deklaracją MOP dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy, przyjętą przez Międzynarodową Konferencję Pracy na jej 86. sesji w Genewie w dniu 18 czerwca 1998 r. zmienioną na 110. sesji w 2022 r., oraz działań następczych wobec tej deklaracji (Deklaracja MOP dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy) każda ze Stron przestrzega zasad dotyczących praw podstawowych w pracy określonych w podstawowych konwencjach MOP oraz propaguje i realizuje te zasady, a mianowicie:

   a) wolność zrzeszania się i skuteczne uznawanie prawa do rokowań zbiorowych;

   b) likwidację wszelkich form pracy przymusowej lub obowiązkowej[1];

   c) skuteczne zniesienie pracy dzieci;

   d) likwidację dyskryminacji w obszarze zatrudnienia i wykonywania zawodu; oraz

   e) bezpieczne i zdrowe środowisko pracy.

3. Każda ze Stron podejmuje stałe i nieustające wysiłki na rzecz ratyfikowania podstawowych konwencji MOP, jeżeli jeszcze tego nie uczyniła.

4. Strony okresowo wymieniają informacje na temat swojej sytuacji i postępów w zakresie ratyfikacji konwencji lub protokołów MOP, które zostały sklasyfikowane przez MOP jako aktualne.

[1] W tym kontekście Strony podkreślają znaczenie ratyfikacji protokołu z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej, przyjętego przez Konferencję Generalną MOP na 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy w Genewie w dniu 11 czerwca 2014 r.

5. Każda ze Stron skutecznie wykonuje odpowiednie konwencje MOP ratyfikowane przez państwo lub państwa partnerskie EAC i państwa członkowskie UE.

6. Przywołując Deklarację MOP dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji, Strony zwracają uwagę na fakt, że naruszenie fundamentalnych zasad i praw w pracy nie może być traktowane ani wykorzystywane w jakikolwiek inny sposób jako uprawniona przewaga komparatywna, a normy pracy nie powinny być wykorzystywane do protekcjonistycznych celów handlowych.

7. Każda ze Stron propaguje, za pośrednictwem swoich przepisów prawa i praktyk, program godnej pracy MOP określony w Deklaracji MOP dotyczącej sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji, w szczególności w odniesieniu do:

   a) godziwych warunków pracy dla wszystkich, między innymi w odniesieniu do płacy i wynagrodzenia, godzin pracy, poprawy zabezpieczenia społecznego, innych warunków pracy i ochrony socjalnej;

   b) dialogu społecznego w kwestiach dotyczących pracy między pracownikami a pracodawcami oraz ich odpowiednimi organizacjami, a także z odpowiednimi organami rządowymi.

8. Zgodnie ze swoimi zobowiązaniami w ramach MOP każda ze Stron:

   a) przyjmuje i wdraża środki i polityki dotyczące warunków zatrudnienia oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym odszkodowań w przypadku urazów lub chorób zawodowych;

PUBLIC

b) utrzymuje skuteczny system inspekcji pracy.

9. Strony wspólnie pracują na rzecz zacieśnienia współpracy w dziedzinie handlowych aspektów polityk i środków w zakresie pracy, w stosownych przypadkach na poziomie dwustronnym, regionalnym i na forach międzynarodowych, w tym w ramach MOP. Współpraca taka może obejmować między innymi:

a) wykonanie podstawowych, priorytetowych i innych aktualnych konwencji MOP;

b) godną pracę, w tym wzajemne powiązania między handlem a pełnym i produktywnym zatrudnieniem, dostosowanie rynku pracy, podstawowe normy pracy, godną pracę w globalnych łańcuchach dostaw, ochronę socjalną i włączenie społeczne, dialog społeczny i równość płci;

c) wpływ prawa i norm pracy na handel i inwestycje oraz wpływ prawa handlowego i inwestycyjnego na pracę.

10. Określając obszary współpracy i prowadząc wspólne działania, Strony należycie uwzględniają opinie przedstawicieli pracowników, pracodawców i organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

PUBLIC

ARTYKUŁ 4

Handel i równość płci

1. Strony uznają, że polityka handlowa sprzyjająca włączeniu społecznemu przyczynia się do postępów w zakresie upodmiotowienia ekonomicznego kobiet i równości płci, zgodnie z zadaniem 5 w ramach celów zrównoważonego rozwoju przewidzianych w Agendzie 2030 oraz zgodnie z celami wspólnej deklaracji w sprawie handlu i upodmiotowienia ekonomicznego kobiet przyjętej przy okazji konferencji ministerialnej WTO w Buenos Aires w grudniu 2017 r. Strony uznają ważny wkład, jaki kobiety wnoszą we wzrost gospodarczy poprzez udział w działalności gospodarczej, w tym w handlu międzynarodowym. Strony zobowiązują się do wykonywania postanowień niniejszej Umowy w sposób promujący i wzmacniający równość płci.

2. Strony dążą do wzmocnienia swoich stosunków handlowych i współpracy handlowej w sposób, który skutecznie zapewnia kobietom i mężczyznom równe szanse i równe traktowanie w korzystaniu z postanowień niniejszej Umowy, w tym w kwestiach dotyczących zatrudnienia i wykonywania zawodu, zgodnie ze swoimi zobowiązaniami międzynarodowymi.

3. Każda ze Stron skutecznie wykonuje swoje obowiązki wynikające z umów międzynarodowych dotyczących równości płci i praw kobiet, których jest stroną, w tym Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 18 grudnia 1979 r., zwracając uwagę w szczególności na jej postanowienia dotyczące likwidacji dyskryminacji kobiet w życiu gospodarczym i w dziedzinie zatrudnienia. W związku z tym Strony potwierdzają swoje odpowiednie zobowiązania na podstawie art. 3 niniejszego załącznika, w tym zobowiązania dotyczące skutecznego wprowadzania w życie konwencji MOP dotyczących równości płci oraz likwidacji dyskryminacji w obszarze zatrudnienia i wykonywania zawodu.

PUBLIC

4. Każda ze Stron dokłada starań na rzecz zapewnienia, aby jej odpowiednie przepisy prawa i polityki gwarantowały oraz wspierały równość praw, równe traktowanie i równe szanse mężczyzn i kobiet. Każda ze Stron podejmuje starania na rzecz poprawy takich przepisów prawa i polityk, bez uszczerbku dla prawa każdej ze Stron do ustanowienia własnego zakresu i poziomów ochrony równych szans dla mężczyzn i kobiet. Takie przepisy prawa i polityki muszą być zgodne z zobowiązaniami każdej ze Stron do przestrzegania norm i umów uznanych na poziomie międzynarodowym, o których mowa w niniejszym artykule.

5. Strony potwierdzają swoje zobowiązania na podstawie art. 2 niniejszego załącznika w odniesieniu do swoich odpowiednich przepisów prawa mających na celu zapewnienie równości płci lub równych szans dla kobiet i mężczyzn.

6. Strony w ramach stosunków dwustronnych lub, w stosownych przypadkach, na innych odpowiednich forach, działają wspólnie na rzecz zacieśnienia współpracy w dziedzinie handlowych aspektów polityki i środków dotyczących równości płci, w tym w ramach działań mających zwiększyć zdolności i poprawić warunki dla kobiet, w tym pracownic, kobiet biznesu i przedsiębiorczyń, do uzyskania dostępu do możliwości stworzonych przez niniejszą Umowę i korzystania z nich. Współpraca taka może obejmować między innymi wymianę informacji i najlepszych praktyk związanych ze zbieraniem danych segregowanych według kryterium płci i analizą polityki handlowej pod kątem płci.

7. Strony zgadzają się co do znaczenia monitorowania i oceny, zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi, wpływu wykonania niniejszej Umowy na równość płci i równe szanse dla kobiet w odniesieniu do handlu.

PUBLIC

ARTYKUŁ 5

Wielostronne zarządzanie środowiskiem i porozumienia w tej dziedzinie

1. Strony uznają znaczenie międzynarodowego ładu środowiskowego, w szczególności rolę Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska (zwanego dalej „Zgromadzeniem ONZ ds. Ochrony Środowiska") Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (zwanego dalej „UNEP"), a także wielostronnych umów środowiskowych (zwanych dalej „wielostronnymi umowami środowiskowymi") jako odpowiedzi społeczności międzynarodowej na światowe lub regionalne wyzwania środowiskowe oraz podkreślają potrzebę wzmacniania wzajemnego wspierania się polityk, przepisów prawa i środków w dziedzinie handlu i ochrony środowiska.

2. W świetle ust. 1 każda ze Stron skutecznie wykonuje wielostronne umowy środowiskowe, protokoły i zmiany do nich, które ratyfikowała.

3. Strony okresowo wymieniają informacje na temat postępów w ratyfikacji wielostronnych umów środowiskowych, w tym protokołów i zmian do nich.

4. Strony potwierdzają prawo każdej ze Stron do przyjmowania lub utrzymywania środków służących dalszej realizacji celów wielostronnych umów środowiskowych, których jest stroną. Strony przypominają, że środki przyjęte lub egzekwowane w celu wykonania takich wielostronnych umów środowiskowych mogą być uzasadnione na podstawie części VIII niniejszej Umowy.

PUBLIC

5. Strony wspólnie pracują na rzecz wzmocnienia współpracy w dziedzinie handlowych aspektów polityki i środków ochrony środowiska, na poziomie dwustronnym, regionalnym i na forach międzynarodowych, w zależności od przypadku, w tym w ramach Forum Politycznego Wysokiego Szczebla ONZ ds. Zrównoważonego Rozwoju, UNEP, Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska, wielostronnych umów środowiskowych oraz WTO. Współpraca taka może obejmować między innymi:

a) polityki i środki służące propagowaniu wzajemnego wspierania się handlu i ochrony środowiska, w tym:

– dzielenie się informacjami na temat polityk i praktyk oraz promowanie inicjatyw zachęcających do przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym;

– promowanie inicjatyw na rzecz zrównoważonej produkcji i konsumpcji, zielonego wzrostu i ograniczania zanieczyszczenia;

– wymianę informacji na temat polityk i praktyk – oraz propagowanie wspólnych stanowisk – w ramach wielostronnych umów środowiskowych;

b) inicjatywy na rzecz zachęcania do handlu towarami i usługami związanymi z ochroną środowiska oraz inwestycji w takie towary i usługi, w tym poprzez usuwanie związanych z nimi barier taryfowych i pozataryfowych;

c) wpływ prawa ochrony środowiska i norm w tym zakresie na handel i inwestycje lub wpływ prawa handlowego i inwestycyjnego na środowisko;

d) inne handlowe aspekty wielostronnych umów środowiskowych, w tym protokoły i zmiany do nich oraz ich wykonanie.

PUBLIC

6. Strony należycie uwzględnią, w stosownych przypadkach, opinie lub wkład odpowiedniej ludności i zainteresowanych stron przy określaniu i realizacji działań w zakresie współpracy, oraz mogą w stosownych przypadkach dalej angażować takie zainteresowane strony w te działania.

PUBLIC

ARTYKUŁ 6

Handel i zmiana klimatu

1. Strony uznają znaczenie podjęcia pilnych działań w celu przeciwdziałania zmianie klimatu i jej skutkom, a także rolę handlu w dążeniu do tego celu zgodnie z Ramową konwencją Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzoną w Nowym Jorku w dniu 9 maja 1992 r. (zwaną dalej „UNFCCC"), porozumieniem paryskim w ramach UNFCCC, zawartym w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r. (zwanym dalej „porozumieniem paryskim") oraz innymi wielostronnymi umowami środowiskowymi i instrumentami wielostronnymi w dziedzinie zmiany klimatu.

2. W świetle ust. 1 każda ze Stron skutecznie wdraża UNFCCC i porozumienie paryskie.

3. Zobowiązanie do skutecznego wdrożenia porozumienia paryskiego zawarte w ust. 2 obejmuje obowiązek powstrzymywania się od jakiegokolwiek działania lub zaniechania, które w istotny sposób podważa przedmiot i cel porozumienia paryskiego.

4. Strona może przedsięwziąć właściwe środki odnoszące się do niniejszej Umowy w przypadku naruszenia obowiązku określonego w ust. 3. Właściwe środki wprowadzane są zgodnie z procedurą określoną w art. 96 umowy z Kotonu lub w odpowiednich postanowieniach umowy ją zastępującej, jak przewidziano w art. 136 ust. 3 niniejszej Umowy.

5. W świetle ust. 1 każda ze Stron:

a) propaguje wzajemne wspieranie się polityk i środków w zakresie handlu i klimatu, przyczyniając się w ten sposób do przechodzenia na gospodarkę o niskim poziomie emisji gazów cieplarnianych, zasobooszczędną i o obiegu zamkniętym oraz do rozwoju odpornego na zmianę klimatu;

b) ułatwia usuwanie przeszkód w handlu towarami i usługami o szczególnym znaczeniu dla łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej, takimi jak produkty i usługi związane z energią ze źródeł odnawialnych oraz produkty i usługi energooszczędne.

6. Strony wspólnie dążą do zacieśnienia swojej współpracy w dziedzinie handlowych aspektów polityki i środków w zakresie zmiany klimatu, na poziomie dwustronnym, regionalnym i na forach międzynarodowych, w zależności od przypadku, w tym w ramach UNFCCC, porozumienia paryskiego, Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, sporządzonego w Montrealu w dniu 16 września 1987 r. (zwanego dalej „protokołem montrealskim") oraz WTO i Międzynarodowej Organizacji Morskiej (zwanej dalej „IMO"). Współpraca taka może obejmować między innymi:

a) dialog merytoryczny i współpracę w zakresie wykonywania porozumienia paryskiego, w tym w odniesieniu do środków na rzecz wspierania odporności na zmianę klimatu, energii ze źródeł odnawialnych, technologii niskoemisyjnych, efektywności energetycznej, przygotowania i przyjęcia działań w zakresie ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych, w tym systemów handlu uprawnieniami do emisji, zrównoważonego transportu, rozwoju trwałej i odpornej na zmianę klimatu infrastruktury oraz monitorowania emisji;

b) wspieranie opracowywania i przyjmowania przez IMO ambitnych i skutecznych środków na rzecz zmniejszania emisji gazów cieplarnianych, które mają zostać wdrożone przez statki uczestniczące w handlu międzynarodowym;

PUBLIC

c) wspieranie ambitnego wycofywania substancji zubożających warstwę ozonową oraz wycofywania wodorofluorowęglowodorów (HFC) na podstawie protokołu montrealskiego poprzez środki kontroli ich produkcji, zużycia i handlu nimi, wprowadzenie przyjaznych dla środowiska rozwiązań stanowiących alternatywę dla substancji zubożających warstwę ozonową i HFC oraz aktualizacja norm bezpieczeństwa i innych odpowiednich norm, a także zwalczanie nielegalnego handlu substancjami regulowanymi protokołem montrealskim.

PUBLIC

ARTYKUŁ 7

Handel i różnorodność biologiczna

1. Strony uznają znaczenie zachowania i zrównoważonego wykorzystywania różnorodności biologicznej oraz rolę handlu w realizacji tych celów, zgodnie z odpowiednimi wielostronnymi umowami środowiskowymi, których są stronami, w tym z Konwencją o różnorodności biologicznej, sporządzoną w Rio de Janeiro w dniu 5 czerwca 1992 r. i protokołami do niej, Konwencją o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem, sporządzoną w Waszyngtonie w dniu 3 marca 1973 r. (zwaną dalej „CITES") oraz z decyzjami przyjętymi na ich podstawie.

2. W świetle ust. 1 każda ze Stron:

a) wdraża skuteczne środki zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą, w stosownych przypadkach również w odniesieniu do państw trzecich;

b) propaguje długoterminową ochronę i zrównoważone użytkowanie gatunków wymienionych w CITES oraz włączenie gatunków zwierząt i roślin do załączników do CITES, w przypadku gdy stan zachowania tych gatunków uznaje się za zagrożony ze względu na handel międzynarodowy, oraz przeprowadza okresowe przeglądy, które mogą skutkować zaleceniem zmiany załączników do CITES mającej na celu zapewnienie, aby właściwie odzwierciedlały one potrzebę zachowania gatunków zagrożonych przez handel międzynarodowy;

c) propaguje handel produktami pochodzącymi ze zrównoważonego użytkowania zasobów biologicznych, aby przyczyniać się do ochrony różnorodności biologicznej;

d) propaguje sprawiedliwy i równy podział korzyści wynikających z wykorzystania zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi, zgodnie z protokołem z Nagoi do Konwencji o różnorodności biologicznej, sporządzonym w Nagoi w dniu 29 października 2010 r. (zwanym dalej „protokołem z Nagoi”);

e) wprowadza środki na rzecz ochrony różnorodności biologicznej, gdy jest ona przedmiotem presji związanej z handlem i inwestycjami, w szczególności w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób odzwierzęcych i inwazyjnych gatunków obcych.

3. Strony wspólnie pracują na rzecz zacieśnienia współpracy w dziedzinie handlowych aspektów polityki i środków dotyczących różnorodności biologicznej, na poziomie dwustronnym, regionalnym i na forach międzynarodowych, w zależności od przypadku, w tym w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej i CITES. Współpraca taka może obejmować między innymi:

a) inicjatywy i dobre praktyki dotyczące handlu produktami i usługami pochodzącymi ze zrównoważonego użytkowania zasobów biologicznych mające na celu ochronę różnorodności biologicznej;

PUBLIC

b) odpowiedzialny handel oraz ochronę i zrównoważone użytkowanie różnorodności biologicznej, w tym opracowywanie i stosowanie metod rozliczania kapitału naturalnego i ekosystemu, wycenę ekosystemów i usług ekosystemowych oraz powiązane instrumenty gospodarcze, a także włączenie różnorodności biologicznej w główny nurt handlu i procesów handlowych;

c) zwalczanie nielegalnego handlu dziką fauną i florą, w tym poprzez inicjatywy dotyczące zmniejszania popytu na nielegalne produkty z dzikiej fauny i flory oraz inicjatywy służące poprawie wymiany informacji i współpracy, egzekwowania prawa, dobrowolnego transferu technologii, programów wymiany i budowania zdolności;

d) dostęp do zasobów genetycznych oraz sprawiedliwego i równego podziału korzyści wynikających z ich wykorzystania zgodnie z protokołem z Nagoi.

ARTYKUŁ 8

Handel i lasy

1. Strony uznają znaczenie ochrony lasów i zrównoważonej gospodarki leśnej dla zapewnienia funkcji środowiskowych oraz możliwości gospodarczych i społecznych dla obecnych i przyszłych pokoleń, a także rolę handlu w realizacji tego celu.

2. W świetle ust. 1 każda ze Stron:

a) wdraża środki zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna i związanego z tym handlu, w stosownych przypadkach również w odniesieniu do państw trzecich, oraz propaguje handel legalnie pozyskanymi produktami leśnymi;

PUBLIC

b) propaguje ochronę lasów i zrównoważoną gospodarkę leśną oraz handel drewnem i produktami z drewna pozyskanymi zgodnie z prawem kraju pozyskania oraz z lasów zarządzanych w sposób zrównoważony, a także ich zrównoważoną konsumpcję;

c) wymienia z drugą Stroną informacje na temat związanych z handlem inicjatyw w zakresie zrównoważonej gospodarki leśnej, ochrony lasów, zarządzania lasami, inicjatyw opracowanych w celu zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna oraz innych odpowiednich polityk będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz współpracuje na rzecz maksymalizacji wpływu i wzajemnego wspierania się polityk Stron będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

3. Uznając fakt, że wylesianie stanowi główną przyczynę globalnego ocieplenia i utraty różnorodności biologicznej, Strony wymieniają informacje i doświadczenia w zakresie sposobów zachęcania do konsumpcji produktów pochodzących z łańcuchów dostaw niepowodujących wylesiania oraz handlu takimi produktami, aby ograniczyć do minimum ryzyko wprowadzenia do obrotu towarów związanych z wylesianiem lub degradacją lasów.

4. Strony wspólnie pracują na rzecz zacieśnienia współpracy w dziedzinie handlowych aspektów zrównoważonej gospodarki leśnej, poprawy ochrony lasów, ograniczania do minimum wszelkich form wylesiania i degradacji lasów, poprawy identyfikowalności i łańcucha kontroli produktów leśnych, promowania inicjatyw mających na celu poprawę wymiany informacji, zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna oraz wzmacniania roli lasów w łagodzeniu zmiany klimatu, w walce z utratą różnorodności biologicznej oraz w gospodarce o obiegu zamkniętym i biogospodarce, na poziomie dwustronnym, regionalnym i na forach międzynarodowych, w zależności od przypadku.

PUBLIC

ARTYKUŁ 9

Handel i zrównoważone zarządzanie morskimi zasobami biologicznymi i akwakulturą

1. Strony uznają znaczenie ochrony morskich zasobów biologicznych i ekosystemów morskich oraz zrównoważonego zarządzania nimi, a także propagowania odpowiedzialnej i zrównoważonej akwakultury, oraz rolę handlu w realizacji tych celów.

2. Strony uznają, że nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (zwane dalej „połowami NNN") podważają zrównoważoną ochronę stad ryb i zarządzanie nimi oraz mają negatywny wpływ na źródła utrzymania społeczności rybackich oraz osób prowadzących handel rybami i produktami rybołówstwa. Potwierdza to potrzebę podjęcia działań w celu zwalczania połowów NNN i położenia im kresu oraz rozwiązania problemów związanych z przełowieniem i niezrównoważonym wykorzystywaniem zasobów rybnych.

3. W świetle ust. 1 i 2 każda ze Stron:

   a) wdraża długoterminowe środki ochrony i zarządzania oraz zrównoważone użytkowanie żywych zasobów morza, zgodnie z definicją zawartą w Porozumieniu w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o Prawie Morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (zwanym dalej „porozumieniem o zasobach rybnych"), sporządzonym w Nowym Jorku w dniu 4 sierpnia 1995 r., oraz w Porozumieniu o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu (zwanym dalej „porozumieniem o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony"), sporządzonym w Rzymie w dniu 24 listopada 1993 r. w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (zwanej dalej „FAO"), a także w Umowie FAO o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, sporządzonej w Rzymie w dniu 22 listopada 2009 r. (zwanej dalej „PSMA");

b) działa zgodnie z zasadami UNCLOS, porozumienia o zasobach rybnych, porozumienia o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony, Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO, przyjętego rezolucją nr 4/95 z dnia 31 października 1995 r., oraz PSMA, a także uczestniczy, w stosownych przypadkach, w inicjatywie FAO dotyczącej globalnego rejestru statków rybackich, statków do transportu chłodniczego i statków dostawczych;

c) bierze czynny udział w pracy regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (zwanych dalej „RFMO"), których jest członkiem, obserwatorem lub współpracującą stroną niebędącą umawiającą się stroną, aby osiągnąć cele, jakimi są dobre zarządzanie rybołówstwem i zrównoważone rybołówstwo, między innymi poprzez propagowanie badań naukowych i przyjmowanie środków ochrony i zarządzania w oparciu o najlepsze dostępne dowody naukowe, wzmacnianie mechanizmów egzekwowania zgodności, prowadzenie okresowych przeglądów wyników, a także przyjęcie skutecznych środków kontroli, monitorowania i egzekwowania zarządzania RFMO oraz, w stosownych przypadkach, przyjęcie i wdrożenie systemów dokumentowania połowów lub systemów certyfikacji oraz środków stosowanych przez państwo portu;

d) wdraża skuteczne środki zwalczania połowów NNN, w tym środki mające na celu wyłączenie produktów pochodzących z połowów NNN z przepływów handlowych, oraz współpracuje w zakresie ułatwiania wymiany informacji w celu zapewnienia identyfikowalności;

e) wspiera rozwój zrównoważonej i odpowiedzialnej akwakultury, uwzględniając jego aspekty gospodarcze, społeczne i środowiskowe, w tym w odniesieniu do wdrażania celów i zasad zawartych w Kodeksie odpowiedzialnego rybołówstwa FAO;

PUBLIC

f) propaguje długoterminową ochronę i zrównoważone użytkowanie gatunków wymienionych w CITES oraz włączenie gatunków zwierząt i roślin wodnych do załączników do CITES, w przypadku gdy stan zachowania tych gatunków uznaje się za zagrożony ze względu na handel międzynarodowy;

g) przestrzega Konwencji o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt sporządzonej w Bonn w dniu 23 czerwca 1979 r. (zwanej dalej „konwencją bońską") oraz instrumentów przyjętych na mocy tej konwencji w celu zapewnienia zrównoważonej ochrony gatunków wędrownych, zarządzania przyłowami i danych dotyczących wyładunków.

4. Strony wspólnie pracują na rzecz zacieśnienia współpracy w dziedzinie handlowych aspektów polityk i środków w zakresie rybołówstwa i akwakultury, na poziomie dwustronnym, regionalnym i na forach międzynarodowych, w zależności od przypadku, w tym w ramach WTO, RFMO, FAO oraz innych instrumentów wielostronnych w tej dziedzinie, w celu propagowania praktyk zrównoważonego rybołówstwa i akwakultury oraz handlu produktami rybnymi i żywnością pochodzenia morskiego pochodzącymi z połowów i akwakultury zarządzanych w sposób zrównoważony. Strony ściśle współpracują ze sobą i przyspieszają starania w celu zrealizowania zadania 14 w ramach celów zrównoważonego rozwoju ONZ (życie pod wodą), które polega na ochronie oceanów, mórz i zasobów morskich oraz wykorzystywaniu ich w sposób zrównoważony, w tym poprzez zapobieganie zanieczyszczeniu morza wszelkiego rodzaju i znaczne zmniejszenie tego zanieczyszczenia, w szczególności z działalności lądowej, w tym zanieczyszczenia odpadami morskimi i związkami biogennymi, oraz poprzez włączanie kwestii ochrony ekosystemów morskich do głównego nurtu polityk zrównoważonej niebieskiej gospodarki.

PUBLIC

ARTYKUŁ 10

Handel i inwestycje wspierające zrównoważony rozwój

1. Strony uznają, że handel towarami i usługami związanymi z ochroną środowiska lub przyczyniającymi się do poprawy warunków socjalnych, oraz inwestycje w takie towary i usługi, a także wspieranie wykorzystywania systemów zrównoważonego rozwoju lub innych dobrowolnych inicjatyw może w znaczący sposób przyczynić się do zrównoważonego rozwoju.

2. Mając to na uwadze, Strony zniosły cła na towary związane z ochroną środowiska pochodzące z terytorium drugiej Strony zgodnie z art. 10 i 11 niniejszej Umowy.

3. Ponadto Strony zobowiązały się do zakończenia negocjacji dotyczących usług środowiskowych i działalności produkcyjnej zgodnie z art. 3 niniejszej Umowy.

4. W świetle ust. 1 każda ze Stron propaguje i ułatwia handel i inwestycje w zakresie:

   a) towarów i usług środowiskowych;

   b) towarów, które przyczyniają się do poprawy warunków socjalnych; oraz

   c) towarów objętych przejrzystymi, opartymi na faktach i niewprowadzającymi w błąd systemami zapewniania zgodności ze zrównoważonym rozwojem, takimi jak sprawiedliwy i etyczny handel oraz oznakowania ekologiczne.

PUBLIC

5. Propagowanie i ułatwianie handlu i inwestycji, o którym mowa w ust. 4, może obejmować:

a) działania mające na celu podnoszenie świadomości oraz kampanie informacyjne i publiczne kampanie edukacyjne;

b) przyjmowanie ram polityki sprzyjających wdrażaniu najlepszych dostępnych technologii;

c) zachęcanie do stosowania przejrzystych, opartych na faktach i niewprowadzających w błąd systemów zrównoważonego rozwoju, szczególnie w odniesieniu do MŚP;

d) usuwanie związanych z nimi barier pozataryfowych; oraz

e) odniesienie do odpowiednich norm międzynarodowych, takich jak konwencje i wytyczne MOP lub wielostronne umowy środowiskowe, okresowo aktualizowane przez odpowiednie organy.

6. Strony wspólnie pracują na rzecz wzmocnienia swojej współpracy w dziedzinie handlowych aspektów kwestii objętych niniejszym artykułem, na poziomie dwustronnym, regionalnym i na forach międzynarodowych i wielostronnych, w zależności od przypadku, między innymi poprzez wymianę informacji, najlepszych praktyk i inicjatyw informacyjnych.

PUBLIC

ARTYKUŁ 11

Handel oraz odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej
i zarządzanie łańcuchem dostaw

1. Strony uznają znaczenie odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej i praktyk w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, w tym odpowiedzialnego zarządzania łańcuchem dostaw, oraz rolę handlu w realizacji tego celu.

2. W świetle ust. 1 każda ze Stron:

   a) propaguje odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej i społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw, w tym odpowiedzialne zarządzanie łańcuchem dostaw, poprzez zapewnianie wspierających ram polityki, zachęcających przedsiębiorstwa do stosowania odpowiednich praktyk;

   b) wspiera przestrzeganie, wdrażanie i rozpowszechnianie oraz prowadzenie działań następczych wobec odpowiednich instrumentów międzynarodowych, takich jak Wytyczne Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) dla przedsiębiorstw międzynarodowych, Trójstronna deklaracja zasad dotyczących przedsiębiorstw międzynarodowych i polityki społecznej przyjęta przez MOP w Genewie w listopadzie 1977 r., inicjatywa ONZ Global Compact oraz Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka zatwierdzone przez Radę Praw Człowieka w rezolucji 17/4 z dnia 16 czerwca 2011 r.

PUBLIC

3. Strony uznają użyteczność międzynarodowych wytycznych sektorowych w obszarze społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz propagują współpracę w tym zakresie. W odniesieniu do odpowiednich uznanych na poziomie międzynarodowym Wytycznych OECD dotyczących należytej staranności dla odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka oraz dodatków do tych wytycznych Strony wdrażają również środki propagujące stosowanie się do takich wytycznych. Jako członkowie Komitetu ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego FAO Strony propagują również podnoszenie świadomości w zakresie zasad odpowiedzialnego inwestowania w rolnictwo i systemy żywnościowe oraz dobrowolnych wytycznych w sprawie odpowiedzialnego zarządzania tytułami prawnymi do gruntów, łowisk i lasów w kontekście krajowego bezpieczeństwa żywnościowego.

4. Strony wspólnie pracują na rzecz wzmocnienia swojej współpracy w dziedzinie handlowych aspektów kwestii objętych niniejszym artykułem, na poziomie dwustronnym, regionalnym i na forach międzynarodowych, w zależności od przypadku, między innymi poprzez wymianę informacji, najlepszych praktyk i inicjatyw informacyjnych.

ARTYKUŁ 12

Informacje naukowe i techniczne

1. Przy ustanawianiu lub wdrażaniu środków służących ochronie środowiska lub warunków pracy, które mogą mieć wpływ na handel lub inwestycje, każda ze Stron uwzględnia dostępne informacje naukowe i techniczne, odpowiednie normy, wytyczne oraz zalecenia międzynarodowe.

2. W przypadku gdy brak jest pełnej pewności naukowej i istnieje zagrożenie poważną lub nieodwracalną szkodą dla środowiska lub bezpieczeństwa i higieny pracy, Strona może przyjąć środki służące zapobieganiu takiej szkodzie, zgodnie z zasadą ostrożności.

ARTYKUŁ 13

Przejrzystość

1. Każda ze Stron, w celu szerzenia świadomości i zapewnienia zainteresowanym osobom i zainteresowanym stronom rozsądnych możliwości przedstawienia opinii, opracowuje, wprowadza w życie i wdraża w przejrzysty sposób:

   a) środki służące ochronie środowiska lub warunków pracy, które mogą mieć wpływ na handel lub inwestycje; lub

   b) środki dotyczące handlu lub inwestycji, które mogą mieć wpływ na ochronę środowiska lub warunki pracy.

2. Każda ze Stron należycie uwzględnia uwagi i opinie społeczeństwa na temat kwestii związanych z niniejszym załącznikiem. W stosownych przypadkach Strona może informować o takich uwagach i opiniach wewnętrzne grupy doradcze ustanowione na podstawie art. 15 niniejszego załącznika oraz punkt kontaktowy drugiej Strony ustanowiony zgodnie z art. 14 ust. 5 niniejszego załącznika.

PUBLIC

ARTYKUŁ 14

Komitet Specjalny ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju i punkty kontaktowe

1. Strony ustanawiają niniejszym Komitet Specjalny ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju, podlegający części VI niniejszej Umowy:

   a) który spotyka się raz w roku lub bez zbędnej zwłoki na wniosek jednej ze Stron,

   b) którego posiedzeniom przewodniczą wspólnie, na odpowiednim poziomie, przedstawiciele Stron; oraz

   c) który podlega Radzie UPG.

2. Komitet Specjalny ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju:

   a) ułatwia i monitoruje wykonywanie niniejszego załącznika oraz dokonuje przeglądu jego wykonania;

   b) wykonuje zadania, o których mowa w art. 18 niniejszego załącznika;

   c) wnosi wkład w prace Komitetu Urzędników Wysokiego Szczebla w kwestiach objętych niniejszym załącznikiem, w tym w odniesieniu do tematów do dyskusji z Komitetem Konsultacyjnym, o którym mowa w art. 108 niniejszej Umowy;

   d) rozpatruje wszelkie inne uzgodnione przez Strony kwestie związane z niniejszym załącznikiem.

PUBLIC

3. Komitet Specjalny ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju może przyjąć swój własny regulamin wewnętrzny, a jeśli tego nie uczyni, stosuje się odpowiednio regulamin wewnętrzny Komitetu Urzędników Wysokiego Szczebla.

4. Po każdym posiedzeniu Komitet Specjalny ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju publikuje sprawozdanie.

5. Po wejściu w życie niniejszej Umowy każda ze Stron wyznacza punkt kontaktowy w ramach swojej administracji w celu ułatwienia komunikacji i koordynacji między Stronami we wszelkich kwestiach związanych z niniejszym załącznikiem. Każda ze Stron przekazuje drugiej Stronie dane kontaktowe swojego punktu kontaktowego. Strony bezzwłocznie powiadamiają się wzajemnie o wszelkich zmianach tych danych kontaktowych.

ARTYKUŁ 15

Wewnętrzne grupy doradcze

1. Każda ze Stron tworzy nową lub wyznacza istniejącą wewnętrzną grupę doradczą w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy. Wewnętrzna grupa doradcza doradza danej Stronie w kwestiach objętych zakresem niniejszej Umowy. Grupa taka stanowi zrównoważony zbiór przedstawicieli niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji pozarządowych, organizacji przedsiębiorców i pracodawców, a także związków zawodowych, zajmujących się kwestiami gospodarczymi, zrównoważonego rozwoju, społecznymi, praw człowieka, ochrony środowiska i innymi kwestiami. Posiedzenia wewnętrznej grupy doradczej można zwoływać w różnych składach w celu prowadzenia dyskusji dotyczących wykonania różnych części i postanowień niniejszej Umowy.

PUBLIC

2. Każda ze Stron organizuje posiedzenie ze swoją wewnętrzną grupą doradczą co najmniej raz w roku. Każda ze Stron uwzględnia opinie lub zalecenia przedstawione przez jej wewnętrzną grupę doradczą dotyczące wykonana niniejszej Umowy.

3. W celu zwiększania świadomości społecznej na temat wewnętrznych grup doradczych każda ze Stron publikuje wykaz organizacji uczestniczących w jej wewnętrznej grupie doradczej, a także informacje dotyczące punktu kontaktowego dla tej grupy.

4. Strony wspierają interakcje między swoimi odpowiednimi wewnętrznymi grupami doradczymi, w tym ich udział w Komitecie Konsultacyjnym UPG ustanowionym na podstawie art. 108 niniejszej Umowy.

PUBLIC

ARTYKUŁ 16

Unikanie i rozstrzyganie sporów

1. Strony dokładają wszelkich starań, aby w drodze dialogu, konsultacji, wymiany informacji i współpracy rozwiązać wszelkie spory dotyczące stosowania niniejszego załącznika.

2. W przypadku braku porozumienia między Stronami co do stosowania niniejszego załącznika Strony korzystają wyłącznie z procedur rozstrzygania sporów ustanowionych na podstawie art. 17 i 18 niniejszego załącznika.

ARTYKUŁ 17

Konsultacje i mediacja

1. O ile w niniejszym artykule nie przewidziano inaczej, zastosowanie mają art. 110 i 111 niniejszej Umowy.

2. Konsultacje przeprowadza się w ciągu dwudziestu (20) dni od daty otrzymania wniosku przez Stronę, przeciwko której wysunięto zarzut, i uznaje się je za zakończone w ciągu dziewięćdziesięciu (90) dni od tej daty, chyba że Strony postanowią kontynuować konsultacje.

3. Jeżeli konsultacje dotyczą postanowień odnoszących się do wielostronnych porozumień lub instrumentów, o których mowa w niniejszym załączniku, Strony uwzględniają informacje przekazane przez MOP lub odpowiednie organizacje lub organy ustanowione na mocy wielostronnych umów środowiskowych w celu promowania spójności między pracami Stron i pracami takich organizacji lub organów. W stosownych przypadkach Strony zwracają się o poradę do takich organizacji lub organów, lub do innych ekspertów lub organów, które uznają za stosowne. Każda ze Stron może w stosownych przypadkach zasięgać opinii wewnętrznych grup doradczych ustanowionych na podstawie art. 15 niniejszego załącznika lub porad innych ekspertów.

4. Wszelkie rozwiązania wypracowane przez Strony podaje się do wiadomości publicznej.

ARTYKUŁ 18

Rozstrzyganie sporów

1. O ile niniejszy artykuł nie stanowi inaczej, zastosowanie mają art. 112–115, art. 116 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 119–124, art. 125 ust. 2 i 3 oraz art. 126 i 127 niniejszej Umowy.

PUBLIC

2. Komitet Specjalny ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju ustanowiony na podstawie art. 14 niniejszego załącznika sporządza, nie później niż sześć (6) miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy, listę co najmniej piętnastu (15) osób, które chcą i są w stanie pełnić rolę arbitrów. Lista składa się z trzech części: po jednej części listy dla każdej ze Stron, zawierającej osoby mogące pełnić funkcję arbitra; oraz jednej części listy zawierającej osoby niebędące obywatelami żadnej ze Stron, mające pełnić rolę przewodniczącego organu arbitrażowego. Każda z części listy obejmuje co najmniej pięć (5) nazwisk. Komitet Specjalny ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju zapewnia, by na liście znajdowała się zawsze taka liczba osób zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

3. Arbitrzy muszą posiadać specjalistyczną wiedzę lub doświadczenie w dziedzinie prawa pracy lub prawa ochrony środowiska, kwestii objętych niniejszym załącznikiem lub rozstrzygania sporów wynikających z umów międzynarodowych. Muszą być niezależni, działać w imieniu własnym oraz nie mogą przyjmować poleceń od jakiegokolwiek rządu czy organizacji ani nie mogą być powiązani z rządem którejkolwiek ze Stron, a ich postępowanie musi być zgodne z kodeksem postępowania znajdującym się w załączniku do regulaminu wewnętrznego, który Rada UPG przyjmie w ciągu sześciu (6) miesięcy po wejściu w życie niniejszej Umowy na podstawie art. 125 ust. 4 niniejszej Umowy.

4. Jeżeli skład organu arbitrażowego został ustalony zgodnie z procedurą określoną w art. 113 niniejszej Umowy, arbitrów wybiera się spośród odpowiednich osób wymienionych w częściach listy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

5. W odniesieniu do kwestii związanych z przestrzeganiem wielostronnych porozumień i instrumentów, o których mowa w niniejszym załączniku, informacje lub opinie ekspertów, o które organ arbitrażowy zwraca się na podstawie art. 121 niniejszej Umowy, powinny obejmować informacje i porady pochodzące z MOP lub odpowiednich organów lub organizacji ustanowionych na podstawie wielostronnych umów środowiskowych.

PUBLIC

6. Strona, przeciwko której wysunięto zarzut, informuje swoją wewnętrzną grupę doradczą ustanowioną na podstawie art. 15 niniejszego załącznika, nie później niż dwadzieścia jeden (21) dni od wydania orzeczenia organu arbitrażowego, o środkach w zakresie zgodności, które przedsięwzięła lub zamierza przedsięwziąć na podstawie art. 115 ust. 4 niniejszej Umowy.

7. Komitet Specjalny ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju monitoruje wdrażanie środków zapewniania zgodności. Wewnętrzne grupy doradcze mogą przedstawiać Komitetowi Specjalnemu ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju uwagi w tym zakresie.

PUBLIC

ZAŁĄCZNIK VI

PUBLIC

WSPÓLNA DEKLARACJA
UNII EUROPEJSKIEJ I REPUBLIKI KENII
W SPRAWIE WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ I ROZWOJOWEJ
W RAMACH NINIEJSZEJ UMOWY

Unia Europejska, z jednej strony, i Republika Kenii, z drugiej strony, zwane dalej do celów niniejszej wspólnej deklaracji „Stronami", uzgadniają, że do niniejszej Umowy mają zastosowanie następujące zasady i procedury.

1. Strony przywiązują ogromną wagę do pomyślnego wykonania niniejszej Umowy oraz do stałych stosunków handlowych i rozwojowych między nimi. Strony utrzymują owocne stosunki i oczekują dalszego rozwoju tych stosunków w ramach niniejszej Umowy.

2. Strony przyjmują do wiadomości, że część V niniejszej Umowy, dotycząca współpracy gospodarczej i rozwojowej, jest interpretowana i stosowana zgodnie z umową z Kotonu lub umową ją zastępującą. Strony uzgadniają, że w przypadku jakiejkolwiek niezgodności między postanowieniami części V niniejszej Umowy i umowy z Kotonu lub umowy ją zastępującej pierwszeństwo mają postanowienia umowy z Kotonu lub odpowiednie postanowienia umowy ją zastępującej. Postanowienia niezgodne z powyższym nie mają zastosowania.

3. Strony uznają wsparcie Unii Europejskiej dla rozwoju w wielu sektorach i potwierdzają swoje zaangażowanie na rzecz zrównoważonego rozwoju opartego na zasadach. To oparte na wartościach i zaufane partnerstwo ma na celu pobudzenie zrównoważonego wzrostu gospodarczego i godnej pracy dla wszystkich oraz promowanie transformacji ekologicznej sprzyjającej włączeniu społecznemu, koncentrującej się na kwestiach polityki cyfrowej, klimatu, energii i transportu, wspieranej przez inteligentne, czyste i bezpieczne inwestycje zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego.

a) Zgodnie z partnerstwem z Pusanu w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju, podpisanym w Pusanie w dniu 1 grudnia 2011 r., Strony postanawiają wykorzystywać i wspierać, w stosownych przypadkach, krajowe lub regionalne mechanizmy realizacji, fundusze lub obiekty służące przekazywaniu i koordynowaniu zasobów na wykonanie niniejszej Umowy.

b) Strony uznają, że wdrożenie niniejszej Umowy może prowadzić do problemów, wynikających między innymi ze skutków obniżek ceł, którym należy zaradzić na przykład poprzez działania w zakresie współpracy gospodarczej i rozwojowej podejmowane przez Unię Europejskiej. Strony uzgadniają jednocześnie, że Unia Europejska nie przyzna specjalnej rekompensaty finansowej oraz że ramy kompensacyjne nie mają zastosowania między Stronami. Na wniosek Republiki Kenii kwestia ta może jednak zostać poddana przeglądowi na forum Rady UPG.

PUBLIC

c) Strony uzgadniają, że postanowienia dotyczące matrycy i poziomu odniesienia zawarte w niniejszej Umowie i załącznikach do niej nie będą miały zastosowania. Strony uzgadniają jednak, że matryca lub jej części mogą być stosowane lub zapożyczane w odpowiednim zakresie, z uwzględnieniem własnych priorytetów inwestycyjnych i poziomów odniesienia Stron.

d) Strony zgodnie postanawiają, że postanowienia dotyczące Funduszu UPG, w tym postanowienia dotyczące jego utworzenia i zarządzania nim, nie mają zastosowania między nimi.

e) Strony zgodnie postanawiają, że niniejsza Umowa, jak również zawarte w niej odniesienia do budżetu Unii Europejskiej, Europejskiego Funduszu Rozwoju, umowy z Kotonu lub umowy ją zastępującej, nie pociągają za sobą żadnych zobowiązań finansowych dla którejkolwiek ze Stron.

PUBLIC

PUBLIC

PROTOKÓŁ 1
DOTYCZĄCY WZAJEMNEJ POMOCY ADMINISTRACYJNEJ
W SPRAWACH CELNYCH

ARTYKUŁ 1

Definicje

PUBLIC

Do celów niniejszego protokołu:

a) „towary” oznaczają wszystkie towary objęte zakresem systemu zharmonizowanego, niezależnie od zakresu niniejszej Umowy;

b) „przepisy prawa celnego” oznaczają wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące na terytoriach Stron, regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz poddawanie ich jakimkolwiek innym systemom lub procedurom celnym, łącznie ze środkami zakazu, ograniczenia i kontroli;

c) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony przez Stronę do wykonania niniejszego protokołu, który występuje z wnioskiem o pomoc na podstawie niniejszego protokołu;

d) „organ współpracujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony przez Stronę do wykonania niniejszego protokołu, który otrzymuje wniosek o pomoc na podstawie niniejszego protokołu;

e) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące określonej lub możliwej do określenia osoby fizycznej;

f) „działanie naruszające przepisy prawa celnego” oznacza wszelkie naruszenie lub próbę naruszenia przepisów prawa celnego.

ARTYKUŁ 2

Zakres

1. Strony pomagają sobie nawzajem w zakresie swoich kompetencji, w sposób i na warunkach określonych w niniejszym protokole, aby zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów prawa celnego, w szczególności przez zapobieganie działaniom naruszającym takie przepisy prawa celnego, prowadzenie dochodzeń dotyczących takich działań i zwalczanie takich działań.

2. Pomoc w sprawach celnych przewidziana w niniejszym protokole ma zastosowanie do każdego organu administracyjnego Stron, który jest właściwy w zakresie stosowania niniejszego protokołu. Pozostaje ona bez uszczerbku dla postanowień regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych. Nie obejmuje ona również informacji uzyskanych w ramach wykonywania uprawnień na wniosek organu sądowego, chyba że organ ten udzielił wcześniej zezwolenia na przekazanie tych informacji.

3. Niniejszy protokół nie obejmuje pomocy w zakresie procedur odzyskiwania ceł, podatków lub grzywien.

PUBLIC

ARTYKUŁ 3

Pomoc na wniosek

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący dostarcza organowi wnioskującemu wszystkich odpowiednich informacji pozwalających organowi wnioskującemu zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów prawa celnego, w tym informacji dotyczących zauważonych lub planowanych działań, które stanowią lub mogłyby stanowić działania naruszające przepisy prawa celnego.

2. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący informuje go:

   a) czy towary wywiezione z terytorium jednej ze Stron zostały zgodnie z prawem przywiezione na terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec tych towarów;

   b) czy towary przywiezione na terytorium jednej ze Stron zostały zgodnie z prawem wywiezione z terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec tych towarów.

3. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych lub wykonawczych działania niezbędne do zapewnienia specjalnego nadzoru dotyczącego:

   a) osób fizycznych lub prawnych, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że uczestniczą lub uczestniczyły w działaniach naruszających przepisy prawa celnego;

PUBLIC

b) miejsc, w których są lub mogą być gromadzone zapasy towarów w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego;

c) towarów, które są lub mogą być transportowane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego; oraz

d) środków transportu, które są lub mogą być wykorzystywane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego.

PUBLIC

ARTYKUŁ 4

Pomoc z własnej inicjatywy

Strony pomagają sobie wzajemnie z własnej inicjatywy i zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi lub wykonawczymi, jeżeli uznają to za niezbędne do prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego, w szczególności poprzez dostarczanie uzyskanych informacji odnoszących się do:

a) działań, które naruszają lub wydają się naruszać przepisy prawa celnego i które mogą zainteresować drugą Stronę;

b) nowych środków lub metod wykorzystywanych do prowadzenia działań naruszających przepisy prawa celnego;

c) towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem działań naruszających przepisy prawa celnego;

d) osób fizycznych lub prawnych, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że uczestniczą lub uczestniczyły w działaniach naruszających przepisy prawa celnego; oraz

e) środków transportu, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że były, są lub mogą być wykorzystane w działaniach naruszających przepisy prawa celnego.

PUBLIC

ARTYKUŁ 5

Przekazywanie i powiadamianie

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący, zgodnie z obowiązującymi go przepisami ustawowymi lub wykonawczymi, stosuje wszelkie niezbędne środki w celu:

   a) przekazania adresatowi przebywającemu lub mającemu siedzibę na terytorium, na którym działa organ współpracujący, wszelkich dokumentów wydanych przez organ wnioskujący i objętych zakresem niniejszego protokołu, oraz, w stosownych przypadkach;

   b) powiadomienia adresata przebywającego lub mającego siedzibę na terytorium, na którym działa organ współpracujący, wszelkich decyzji wydanych przez organ wnioskujący i objętych zakresem niniejszego protokołu.

2. Wniosek o przekazanie dokumentów lub powiadomienie o decyzjach składa się na piśmie w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ.

ARTYKUŁ 6

Forma i treść wniosków o udzielenie pomocy

PUBLIC

1. Wnioski składane na podstawie niniejszego protokołu sporządza się na piśmie. Do wniosku dołącza się dokumenty niezbędne do wykonania wniosku. W pilnych przypadkach wniosek może być przyjęty w formie ustnej, lecz musi zostać niezwłocznie potwierdzony na piśmie. Wnioski można przekazywać również w formie elektronicznej.

2. Wnioski składane zgodnie z ust. 1 zawierają następujące informacje:

   a) nazwa organu wnioskującego;

   b) środek, którego dotyczy wniosek;

   c) przedmiot wniosku i powód wystąpienia z wnioskiem;

   d) przepisy ustawowe lub wykonawcze oraz inne stosowne aspekty prawne;

   e) możliwie dokładne i pełne informacje na temat osób fizycznych lub prawnych, których dotyczy postępowanie; oraz

   f) streszczenie istotnych okoliczności faktycznych oraz już przeprowadzonych postępowań;

3. Wnioski przedkłada się w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ. Wymóg ten nie ma zastosowania do dokumentów dołączonych do wniosku zgodnie z ust. 1.

4. Jeśli dany wniosek nie spełnia powyższych wymogów formalnych, można zażądać jego poprawienia lub uzupełnienia; jednocześnie można zarządzić zastosowanie środków zabezpieczających.

PUBLIC

ARTYKUŁ 7

Wykonanie wniosków

1. W celu wykonania wniosku o pomoc organ współpracujący podejmuje czynności, w granicach swoich kompetencji i w ramach dostępnych zasobów, tak, jakby działał na własny rachunek lub na wniosek innych organów tej samej Strony, w drodze dostarczania informacji już posiadanych, prowadzenia odpowiednich postępowań lub organizowania warunków ich przeprowadzenia. Niniejsze postanowienie ma także zastosowanie do każdego innego organu, do którego wniosek został skierowany przez organ współpracujący, jeżeli ten ostatni nie może działać samodzielnie.

2. Wnioski o pomoc wykonuje się zgodnie z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi Strony, do której zostały skierowane.

3. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony, za zgodą drugiej zainteresowanej Strony oraz z zastrzeżeniem określonych przez nią warunków, mogą:

a) przebywać w biurach organu współpracującego lub jakiegokolwiek innego organu, którego dana kwestia dotyczy, zgodnie z ust. 1, celem uzyskania informacji o działaniach stanowiących lub mogących stanowić działania naruszające przepisy prawa celnego, których organ wnioskujący potrzebuje do celów niniejszego protokołu;

b) być obecni podczas postępowań prowadzonych na terytorium drugiej Strony.

PUBLIC

ARTYKUŁ 8

Forma przekazywania informacji

1. Organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu, na piśmie, wyniki postępowań wraz ze wszystkimi stosownymi dokumentami, uwierzytelnionymi odpisami lub innymi elementami.

2. Informacje przewidziane w ust. 1 mogą być na wniosek przekazane w formie elektronicznej

3. Oryginały dokumentów przekazuje się wyłącznie na wniosek, w przypadkach gdy uwierzytelnione odpisy byłyby niewystarczające. Oryginały dokumentów zwraca się w możliwie najkrótszym czasie.

ARTYKUŁ 9

Wyjątki od obowiązku udzielenia pomocy

1. Można odmówić udzielenia pomocy lub uzależnić jej udzielenie od spełnienia określonych warunków lub wymogów, w przypadkach gdy zainteresowana Strona uzna, że udzielenie pomocy zgodnie z niniejszym protokołem:

   a) mogłoby grozić naruszeniem suwerenności państwa partnerskiego EAC lub państwa członkowskiego UE, do którego skierowano wniosek o pomoc na podstawie niniejszego protokołu; lub

   b) mogłoby grozić naruszeniem porządku publicznego, bezpieczeństwa lub innych podstawowych interesów, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2; lub

   c) naruszałoby tajemnicę przemysłową, handlową lub zawodową.

2. Organ współpracujący może odroczyć udzielenie pomocy, jeżeli kolidowałoby to z trwającym dochodzeniem, śledztwem lub postępowaniem. W takim wypadku organ współpracujący konsultuje się z organem wnioskującym, aby ustalić, czy pomocy można udzielić z zastrzeżeniem warunków wymaganych przez organ współpracujący.

3. W przypadku gdy organ wnioskujący składa wniosek o udzielenie pomocy, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby o to do niego wystąpiono, zwraca na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy wówczas do organu współpracującego.

PUBLIC

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, decyzja organu współpracującego oraz jej uzasadnienie muszą być bezzwłocznie przekazane organowi wnioskującemu.

PUBLIC

ARTYKUŁ 10

Wymiana informacji i poufność

1. Wszelkie informacje przekazywane zgodnie z niniejszym protokołem, niezależnie od formy, mają charakter poufny lub zastrzeżony, w zależności od przepisów mających zastosowanie w każdej ze Stron. Informacje te objęte są obowiązkiem zachowania tajemnicy urzędowej i korzystają z ochrony, jaką objęte są podobne informacje na podstawie odpowiednich przepisów Strony, która je otrzymała, a w przypadku UE – odpowiednich przepisów mających zastosowanie do organów UE[1].

2. Dane osobowe mogą być wymieniane wyłącznie w przypadku, gdy Strona, która może je otrzymać, zgadza się zapewnić odpowiedni poziom ochrony takich danych w stopniu co najmniej odpowiadającym stopniowi ochrony mającemu zastosowanie w tym konkretnym przypadku na terytorium Strony, która może je dostarczyć. W tym celu Strony przekazują sobie wzajemnie informacje o swoich mających zastosowanie zasadach i przepisach prawnych.

[1] Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych (Dz.U. UE L 8 z 12.1.2001, s. 1).

3. Wykorzystanie informacji uzyskanych na podstawie niniejszego protokołu w postępowaniu sądowym lub administracyjnym dotyczącym działań naruszających przepisy celne uznaje się za zgodne z celami niniejszego protokołu. W związku z tym w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach oraz w postępowaniach sądowych i zarzutach podnoszonych przed sądem Strony mogą wykorzystać jako dowód informacje, które uzyskały, i dokumenty, z którymi zapoznały się zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu. Właściwy organ, który dostarczył te informacje lub udostępnił dokumenty, jest powiadamiany o wykorzystaniu ich w ten sposób.

4. Uzyskane informacje wykorzystuje się wyłącznie do celów niniejszego protokołu. W przypadku gdy jedna ze Stron chce wykorzystać takie informacje do innych celów, musi wcześniej uzyskać pisemną zgodę organu, który je dostarczył. Wykorzystanie informacji w ten sposób podlega wówczas wszelkim ograniczeniom nałożonym przez ten organ.

ARTYKUŁ 11

Biegli i świadkowie

Urzędnik organu współpracującego może zostać upoważniony do występowania, w granicach określonych przyznanym upoważnieniem, jako biegły lub świadek w postępowaniach sądowych lub administracyjnych w sprawach objętych niniejszym protokołem oraz do przedstawiania przedmiotów, dokumentów lub ich uwierzytelnionych odpisów, jakie mogą się okazać niezbędne do celów tego postępowania. Wniosek o stawienie się musi wskazywać dokładnie, przed jakim organem sądowym lub administracyjnym urzędnik będzie musiał się stawić, w jakiej sprawie oraz na jakiej podstawie lub w jakim charakterze urzędnik ten zostanie przesłuchany.

PUBLIC

ARTYKUŁ 12

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

Strony zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń dotyczących zwrotu wydatków poniesionych w związku z wykonywaniem niniejszego protokołu, z wyjątkiem – w stosowanych przypadkach – wydatków poniesionych na rzecz biegłych i świadków oraz tłumaczy pisemnych i ustnych niebędących pracownikami administracji publicznej.

PUBLIC

ARTYKUŁ 13

Wykonanie

1. Wykonanie niniejszego protokołu powierza się, z jednej strony, organom celnym państwa lub państw partnerskich EAC, a z drugiej strony – odpowiednio właściwym służbom Komisji Europejskiej i organom celnym państw członkowskich UE. Decydują one o wszystkich środkach praktycznych i uzgodnieniach niezbędnych do stosowania niniejszego protokołu, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów, zwłaszcza w dziedzinie ochrony danych.

2. Strony konsultują się wzajemnie, a następnie na bieżąco przekazują sobie informacje na temat szczegółowych przepisów wykonawczych przyjętych zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu.

ARTYKUŁ 14

Zmiany

Strony mogą zalecić właściwym organom zmiany, które ich zdaniem powinny być wprowadzone do niniejszego protokołu.

PUBLIC

ARTYKUŁ 15

Postanowienia końcowe

1. Niniejszy protokół stanowi uzupełnienie wszelkich umów o wzajemnej pomocy administracyjnej, które zostały zawarte lub mogą zostać zawarte między Stronami, i nie stanowi przeszkody w ich stosowaniu, a także nie uniemożliwia udzielania szerszej wzajemnej pomocy w ramach takich umów.

2. Postanowienia niniejszego protokołu nie wpływają na zobowiązania Stron wynikające z jakiejkolwiek innej umowy lub konwencji międzynarodowej.

3. Postanowienia niniejszego protokołu nie wpływają na przepisy UE regulujące przekazywanie między właściwymi służbami Komisji Europejskiej a organami celnymi państw członkowskich UE wszelkich informacji uzyskanych na podstawie niniejszego protokołu, które mogłyby stanowić przedmiot zainteresowania UE.

4. Postanowienia niniejszego protokołu nie wpływają na przepisy państwa lub państw partnerskich EAC regulujące przekazywanie między właściwymi organami EAC a organami celnymi państwa lub państw partnerskich EAC wszelkich informacji uzyskanych na podstawie niniejszego protokołu, które mogłyby stanowić przedmiot zainteresowania państwa lub państw partnerskich EAC.

5. Niezależnie od postanowień ust. 1 postanowienia niniejszego protokołu mają pierwszeństwo przed postanowieniami jakiejkolwiek dwustronnej umowy o wzajemnej pomocy, która została lub może zostać zawarta między poszczególnymi państwami członkowskimi UE a którymkolwiek państwem partnerskim EAC, w zakresie, w jakim postanowienia takiej umowy są niezgodne z postanowieniami niniejszego protokołu.

6. W sprawach związanych z zakresem stosowania niniejszego protokołu Strony konsultują się ze sobą wzajemnie w celu rozstrzygnięcia sprawy w ramach Komitetu Specjalnego ds. Celnych i Ułatwień w Handlu.

PUBLIC

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE UNII EUROPEJSKIEJ I REPUBLIKI KENII
W SPRAWIE REGUŁ POCHODZENIA

PUBLIC

Unia Europejska, z jednej strony, i Republika Kenii, z drugiej strony, zwane dalej do celów niniejszego wspólnego oświadczenia „Stronami”,

PRZYPOMINAJĄC o wspólnych wartościach i łączących je silnych więziach kulturowych, politycznych, gospodarczych i więziach współpracy;

PRZYPOMINAJĄC umowę z Kotonu oraz umowę ją zastępującą;

PRZYPOMINAJĄC Traktat ustanawiający Wspólnotę Wschodnioafrykańską (EAC), podpisany w dniu 30 listopada 1999 r. w Aruszy, oraz protokół do niego w sprawie ustanowienia unii celnej Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej;

PRZYPOMINAJĄC umowę o partnerstwie gospodarczym UE–EAC;

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do zacieśnienia współpracy w kwestiach dwustronnych, regionalnych i globalnych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

Potwierdzają tekst art. 9 niniejszej Umowy dotyczącego reguł pochodzenia i uzgadniają, że Protokół w sprawie reguł pochodzenia do umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC będzie podstawą przyszłego protokołu w sprawie reguł pochodzenia, który zostanie przyjęty na podstawie art. 9 ust. 2 niniejszej Umowy, w tym jego struktury, z pewnymi ograniczonymi dostosowaniami niezbędnymi w szczególności do uwzględnienia dwustronnego charakteru niniejszej Umowy. Każda ze Stron może przedstawić odpowiednie propozycje takich dostosowań, mając na uwadze przyszły wymiar regionalny tego protokołu. Do czasu przyjęcia przez Strony takiego protokołu w sprawie reguł pochodzenia oraz na podstawie art. 9 ust. 1 niniejszej Umowy każda ze Stron stosuje reguły pochodzenia zawarte w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1076 (rozporządzenie w sprawie dostępu do rynku)[1] jako mające zastosowanie prawo Strony dokonującej przywozu. Strony przyjmą protokół w sprawie reguł pochodzenia na podstawie art. 9 ust. 2 niniejszej Umowy, obejmujący zarówno wywóz z Unii Europejskiej, jak i wywóz z Republiki Kenii, najszybciej jak to możliwe po wejściu w życie niniejszej Umowy. Rozmowy na temat takiego protokołu rozpoczną się niezwłocznie.

_____

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1076 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym (Dz.U. UE L 185 z 8.7.2016, s. 1).

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE
UNII EUROPEJSKIEJ I REPUBLIKI KENII
W SPRAWIE HANDLU I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

PUBLIC

Unia Europejska, z jednej strony, i Republika Kenii, z drugiej strony, zwane dalej do celów niniejszego wspólnego oświadczenia „Stronami”,

PRZYPOMINAJĄC o wspólnych wartościach i łączących je silnych więziach kulturowych, politycznych, gospodarczych i dotyczących współpracy;

PRZYPOMINAJĄC umowę z Kotonu oraz umowę ją zastępującą;

PRZYPOMINAJĄC Traktat ustanawiający Wspólnotę Wschodnioafrykańską (EAC), podpisany w dniu 30 listopada 1999 r. w Aruszy, oraz protokół do niego w sprawie ustanowienia unii celnej Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej;

PRZYPOMINAJĄC umowę o partnerstwie gospodarczym UE–EAC;

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do zacieśnienia współpracy w kwestiach dwustronnych, regionalnych i globalnych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

ZDECYDOWANE zapewnić, że niniejsza Umowa będzie wspierała zrównoważony rozwój, tak aby wzrostowi gospodarczemu towarzyszyła ochrona godnych miejsc pracy oraz klimatu i środowiska naturalnego, w pełnym poszanowaniu wspólnych wartości i priorytetów obu Stron, w tym wspierania transformacji ekologicznej oraz odpowiedzialnych i zrównoważonych łańcuchów wartości;

Zobowiązują się, w kontekście art. 3 niniejszej Umowy, do dalszego zbadania, w okresie objętym pierwszym przeglądem, możliwości wzmocnienia wzajemnych mechanizmów skutecznego wdrażania i stosowania zobowiązań w zakresie handlu i zrównoważonego rozwoju. Takie badanie w dążeniu do wzajemnej zgodności może obejmować plany działania dotyczące wdrażania, pomoc finansową i techniczną oraz zachęcanie do stosowania podejścia partycypacyjnego, a także sposoby eliminowania potencjalnych rozbieżności w realizacji uzgodnionych zobowiązań.

PUBLIC